

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 671 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΓΕΝΑΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Ξανά εκβιασμοί
και τακτική
τρομοκράτησης
του λαού

ΣΕΛΙΔΑ 3

«Κοινωνικός διάλογος»
για μειώσεις μισθών

**Στόχος η
«κινεζοποίηση»**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Με νομοσχέδιο του
Γ. Κουτρουμάνη
**Νέο μαζικό
πογκρόμ των
μεταναστών
το 2012**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Για το καλό του
λαού, ρε γαμώτο!**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Πατιδεία
**Στη μέγκενη
του Μνημόνιου**

ΣΕΛΙΔΑ 10

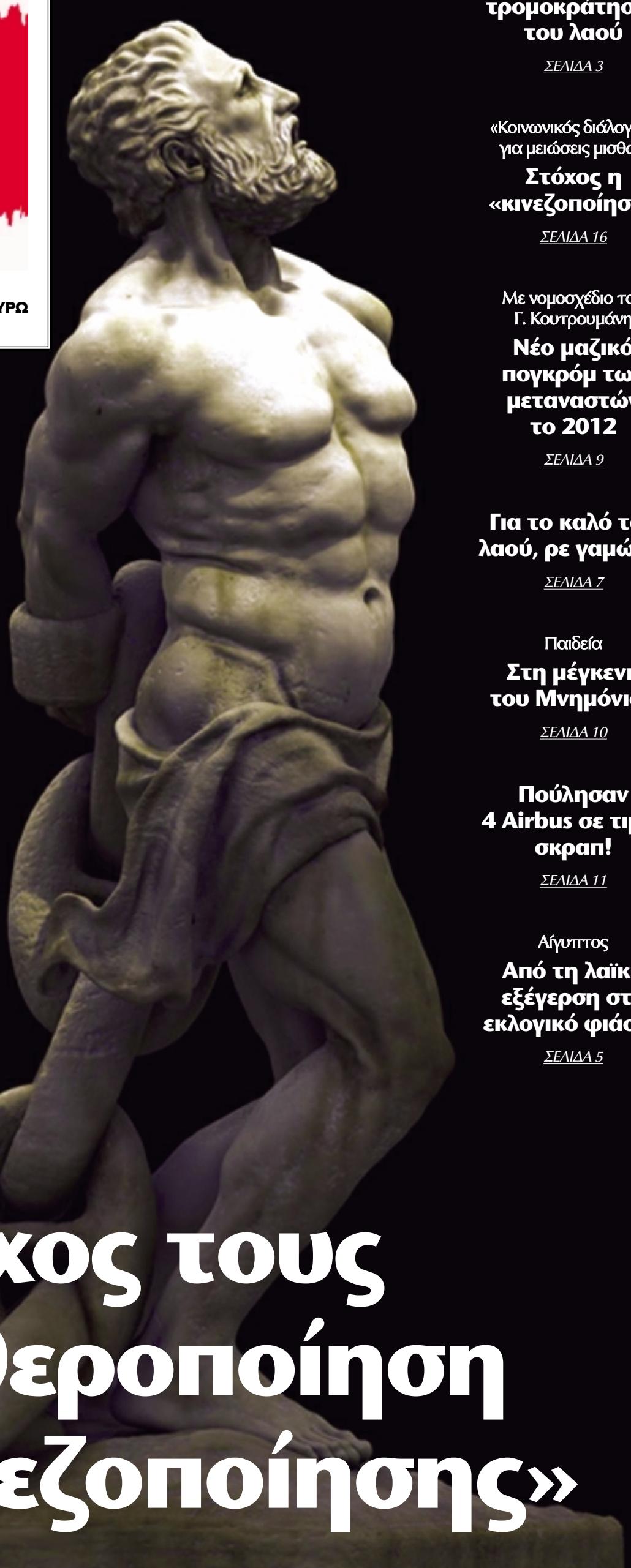
**Πούλησαν
4 Airbus σε τιμές
σκραπ!**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Αίγυπτος
**Από τη λαϊκή
εξέγερση στο
εκλογικό φιάσκο**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Στόχος τους
η σταθεροποίηση
της «κινεζοποίησης»**

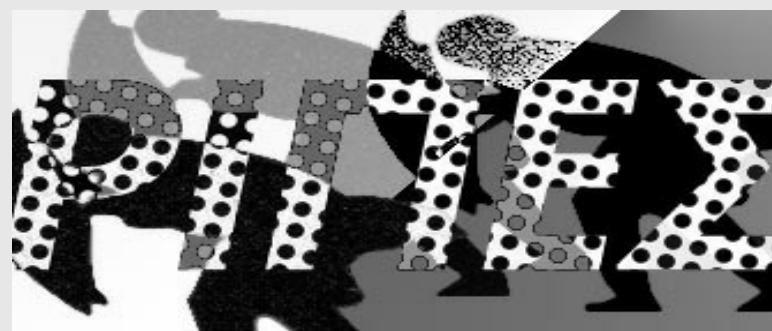

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

14/1/1921: Γέννηση Μάρεϋ Μπιούκτου 14/1/1949: Τμήματα του Δημοκρατικού Στρατού καταλαμβάνουν τη Νάουσα 14/1/1971: Η Βραζίλια απελευθερώνει εβδομήντα πολιτικούς κρατούμενους και τους ανταλλάσσει με απαγχέντα ελβετό απεσταλμένο 14/1/2003: Ψηφίζεται ομόφωνα στην ελληνική βουλή νόμος που χορηγεί στους βουλευτές δωρεάν IX μεγάλου κυβισμού με όλα τα έξοδα πληρωμένα 15/1: Ημέρα Martin Luther King Ιστορία: Ημέρα ενηλίκων 15/1/1878: Φιλοπόλεμο συλλαλητήριο στην Αθήνα καταλήγει σε αιματηρές συγκρούσεις με την αστυνομία (τέσσερις νεκροί και πολλοί τραυματίες) 15/1/1919: Δολοφονία των Ρόζα Λουξεμπούργκ και Καρλ Λίμπτκενχτ 15/1/1949: Εκατό νεκροί και χίλιοι τραυματίες σε διαδήλωση στο Ντέρμπταν (Νότια Αφρική) 15/1/1977: Εμπρηστική βόμβα στον κινηματογράφο «Αττικόν» του Πειραιά που πρόβαλε την ταινία «Έπιδρομή στο Εντεμπέ»

15/1/1996: Παραίτηση Ανδρέα Παπανδρέου για λόγους υγείας, πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης 16/1/1938: Ο λευκός Μπένι Γκούντμαν αρνείται να παίξει στο Κάρνεγκι Χολ όταν απαγορεύουν την είσοδο στα μαύρα μέλη της μπάντας του 16/1/1948: Ομάδα αντάρτων του Δημοκρατικού Στρατού απαγάγει τον βουλευτή Κουτσοπέταλο 16/1/2001: 28 παιδιά ηλικίας 9-16 ετών οδηγούνται σε τουρκικές φυλακές επειδή φώναζαν φιλοκουρδικά συνθήματα σε διαδήλωση 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης 17/1/1924: Συστήνεται κυβέρνηση στην Τριπολιτσά υπό τον Πετρόμπετ Μαυρομιχάλη και δεύτερη κυβέρνηση στο Κρανιδί υπό τον Παύλο Κουντουριώτη (σ' ένα ασύστατο ακόμη ελληνικό κράτος) 17/1/1947: Ιδρυση του αρχηγείου Ρούμελης και του αρχηγείου Ηπείρου του Δημοκρατικού Στρατού εν όψει της κλιμάκωσης των επιχειρήσεων του εμφυλίου πολέμου 17/1/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο του χουντικού δημάρχου στην Κάλυμνο 18/1: Τυνησία: Ημέρα επανάστασης (1956) 18/1/1947: Ναυάγιο «Χειμάρας», πνιγμός εβδομήντα πολιτικών κρατουμένων που ταξίδευαν δεμένοι 18/1/1974: Εκρήξεις βομβών σε αυτοκίνητα ξένων αποστόλων στο κέντρο της Αθήνας («λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ») 18/1/1978: Δύο βόμβες στη Θεσσαλονίκη 18/1/1989: Πυροβολείται και τραυματίζεται στα πόδια ο αντιεσταγγελέας του Αρείου Πλάγου Πλαναρίων Ταρασσούλες έξω από το σπίτι του (17N) 19/1/1865: Θάνατος Πιερ Ζοζέφ Προυντόν 19/1/1949: Αντάρτες του Δημοκρατικού Στρατού υπό τον καπετάν Γιώτη (Χαροκόπειος Φλωράκης) καταλαμβάνουν και κρατούν για τρεις μέρες το Καρπενήσι 20/1/1948: Δολοφονία Μοχάτμα Γκάντι 20/1/1981: Δύο εμπρηστικές βόμβες σε γραφεία της ΔΕΗ σε Αγίους Ανάργυρους και Ιλίσια 20/1/1996: Ο Γιάσερ Αραφάτ γίνεται ο πρώτος εκλεγμένος ηγέτης (88,1%) των παλαιστινιακού λαού.

● Εμείς τώρα πρέπει να πιστέψουμε ότι το βασικό μας πρόβλημα είναι αν οι εκλογές δα γίνουν πριν ή μετά το Πάσχα ●●● Ο Αντωνάκης και η παρέα του νομίζουν πάντα ότι απευδύνονται σε χαχόλους ●●● ● Καλώς σας βρήκαμε, συντρόφισσες και σύντροφοι, και καλή χρονιά ●●● Αγωνιστική, με γνώση και οργάνωση πολιτική ●●● Για να διώχουμε τα όρνεα που καταπρώνε τις σάρκες μας ●●● Την τρόικα των ιμπεριαλιστών, το εγχώριο πολιτικό προσωπικό, το κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο ●●● Γιατί αν δεν οργανωδούμε πολιτικά, πάλι αυτοί δια κάνουν κουμάντο ●●● Ξαναχύπησε ο εδνικός παρελαστάρχης, κατά κόσμον Κάρολος Παπούλιας ●●● Με την ίδια δέρμη που υπερασπίζονται το Μνημόνιο, υπερασπίζεται τώρα τη συγκινητική Παπαδήμου ●●● Κατά τα άλλα, μοστράρει σαν υπερκομματικός ●●● Πλάκα δα 'χε να νομίζει, ότι μπορεί να επηρεάσει κανέναν με τις παπαρίες του ●●● Α, και κάτι ακόμη: αν ξανακούσει μπινελίκια, μη ξαναχύσει κροκοδελία δάκρυα, ούτε να μας κουνάει τα

αντιστασιακά παράσημα της πρώτης του νιότης ●●● Τα στερνά τιμούν τα πρώτα, λέει ο λαός μας και τα δικά του στερνά (από τότε που δρίσκεται στην αστική πολιτική) δρομάνε σαν βόδρος ●●● Γ' αυτό και στη Χαλκίδα κατέφυγε κάτω από τις προστατευτικές φτερούγες των μπάτων ●●● Θα τον μαλώσουμε τον αδελφό Νικολάκη ●●● Ακούς εκεί, «η υπερδημοκρατία έφαγε τον Γ. Παπανδρέου και όχι το αντίθετο» ●●● Αντιεξουσιαστής είναι ο αδερφός του, όχι κρατιστής δημοκράτης ●●● Γιατί τον υποβιβάζει έτοι; ●●● Αντίθετα, το πιστό μαντρόσκυλο

της οικογένειας, ο Καρχιμάκης, τα λέει λαϊκά και κατανοητά ●●● «Ο Παπανδρέου και δικαιούται και υποχρεούται απέναντι σε έναν κόσμο που τον ψήφισε για τέσσερα χρόνια, να κριθεί απ' αυτόν και μόνο απ' αυτόν» ●●● Και για όσους δεν κατάλαβαν: «Δεν μπορώ, όμως, να αντιληφθώ τους παραλογισμούς κάποιων που λύσσασαν να αποχωρήσει από πρωθυπουργός» ●●● Ακόμα και οι νεκροί αναστάνονται στα γκάλοπ, πλην ενός ●●● Του κόμματος της κόρης του Μητσοτάκη ●●● Πίκρα! ●●● Εχει πάθει τίποτα ο Πρετεντέρακος; ●●● Είναι δυνατόν να

εκστρατεύει καθημερινά ενάντια στον «εργασιακό Μεσαίωνα» και να ζητά «ένα καινούργιο πλαίσιο, μια νέα πολιτική»; ●●● Ησυχάστε, από υγεία μια χαρά είναι ●●● Απλά, τ' αφεντικό του έχει δώσει εντολή σ' αυτή τη φάση να παιζει Σαμαρά ●●● Κι επειδή τα «Νέα» δε μπορούν να πάζουν Σαμαρά στα ίσια, ο Πρετεντέρακος παιζει ενάντια στο «όλοι μαζί» και υπέρ ενός «νέου πολιτικού πλαισίου» ●●● Άμα θγει ο Σαμαράς, δα τον δούμε πάλι να υπερασπίζεται τον εργασιακό Μεσαίωνα σαν μονόδρομο για τη αστριά μας ●●● Η φτώχεια ως ντεκόρ για Παπαδήμο και Καμίνη ●●● Πήγαν χωρίς κάμερες, «τσαμπουνούσαν» τα παπαγάλικα ●●● Με δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερ, όμως ●●● Για ν' απαδανατίσουν τον πρωθυπουργό και το δήμαρχο να «τρώνε» μαζί με τους άστεγους ●●● Η «σεμνότητα» ως φτηνιάρικο πολιτικό εργαλείο ●●● Πρέσβειρα της Ελλάδας στον ΟΟΣΑ η Μπιρμπίλη ●●● Κανένας άξιος δεν πάει χαμένος ●●● Κι ας μην έχει ιδέα από οικονομικά ●

◆ Το πρόγραμμα θα είχε πλάκα, άλλα στις σημερινές συνθήκες δεν υπάρχουν περιθώρια για πλάκα. Ενας-ένας οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ παρελαύνουν από τις στήλες του έντυπου ή ηλεκτρονικού Τύπου (τα «Νέα», για παράδειγμα, έχουν καθημερινή στήλη), για να «ανακαλύψουν» ότι το ΠΑΣΟΚ «αποκόπηκε από την κοινωνία» και «έγινε κόμμα εξουσίας». Οι πιο στυγνοί εξουσιαστές, αυτοί που φτιάχνουν περιουσίες συμμετέχοντας στην εξουσία, αυτοί που ψήφισαν και με τα δυο χέρια το Μνημόνιο και όλα τα εφιαλτικά νομοθετήματα που ακολούθησαν, κάνουν τάχα την αυτοκριτική τους, με μοναδικό σκοπό την προσωπική πολιτική τους διάσωση, για να συνεχίσουν να κάνουν τα ίδια. ◆ «Η ΝΔ επιθυμεί η χώρα να έχει νέα κυβέρνηση πριν από το Πάσχα, δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου του Σαμαρά. Προσέξτε το «επιθυμεί». Ο δρόμος για εκλογές και μετά το Πάσχα παραμένει ορθοδοχτός. Προς το παρόν, μια χαρά αποπροσανατολιστικά δουλεύει η σχετική φί-

λολογία για πριν ή μετά το Πάσχα, λες και δυο-τρεις βδομάδες θα είχαν καμιά σημασία. ◆ Η υποτιθέμενη «κριτική» προς το Μνημόνιο Τόνια Αντωνίου, όταν ρωτιέται για το «Μνημόνιο 2» απαντά με απροκάλυπτη κυνικότητα. Ιδιού ο σχετικός διάλογος από συνέντευξή της στον «Έπενδυτή» της 30ής Δεκεμβρίου: «- Το μνημόνιο 2, που είναι ακόμα πιο σκληρό, πώς θα εφαρμοστεί; - Σχετικά με τη νέα δανειακή σύμβαση και τις αποφάσεις που θα κρίνουν την πορεία του τόπου για τα επόμενα χρόνια, θεωρώ ότι χρειάζεται ευρύτατη πολιτική και κοινωνική συναίνεση για να εφαρμοστούν». Το

πρόβλημά της δεν είναι το «ξέσκιομα» του ελληνικού λαού, αλλά το πώς θα καταφέρουν να το περάσουν χωρίς αντιδράσεις. ◆ Επιχείρηση αγιογράφησης του Παπαδήμου από ειδικό επιπτελείο που έχει στηθεί στο Μαξίμου. Πρέπει να τον δείξουν σαν έναν ευαίσθητο πολιτικό και όχι ως στυγνό τεχνοκράτη. Πρώτα τον πάνε στο Παιδικό Χωρί SOS, μετά στο πρωτοχρονιάτικο γεύμα αστέγων του Δήμου Αθηναίων, μετά επιστρένεται ο Παπούλιας για να μιλήσει με θερμά λόγια γ' αυτόν, παραβιάζοντας επιτούτου το πρωτόκολλο και μιλώντας στις κάμερες. Γιατί, όμως, να χρειάζεται πολι-

τικό λίφτινγκ ένας μεταβατικός πρωθυπουργός; Γιατί αποτελείται από ειδικό επιπτελείο που έχει στηθεί στο Μαξίμου. Πρέπει να τον δείξουν σαν έναν ευαίσθητο πολιτικό και όχι ως στυγνό τεχνοκράτη. Πρώτα τον πάνε στο Παιδικό Χωρί SOS, μετά στο πρωτοχρονιάτικο γεύμα αστέγων του Δήμου Αθηναίων, μετά επιστρένεται ο Παπούλιας για να μιλήσει με θερμά λόγια γ' αυτόν, παραβιάζοντας επιτούτου το πρωτόκολλο και μιλώντας στις κάμερες. Γιατί, όμως, να χρειάζεται πολι-

τικό λίφτινγκ ένας μεταβατικός πρωθυπουργός; Γιατί αποτελείται από ειδικό επιπτελείο που έχει στηθεί στο Μαξίμου. Πρέπει να τον δείξουν σαν έναν ευαίσθητο πολιτικό και όχι ως στυγνό τεχνοκράτη. Πρώτα τον πάνε στο Παιδικό Χωρί SOS, μετά στο πρωτοχρονιάτικο γεύμα αστέγων του Δήμου Αθηναίων, μετά επιστρένεται ο Παπούλιας για να μιλήσει με θερμά λόγια γ' αυτόν, παραβιάζοντας επιτούτου το πρωτόκολλο και μιλώντας στις κάμερες. Γιατί, όμως, να χρειάζεται πολιτικός; Τρίμηνη αύξηση θητείας εισηγούνται οι καραβανάδες και έχουν βάλει

Ξανά εκβιασμοί και τακτική τρομοκράτησης του λαού

Στο ίδιο έργο θεωτές για μια ακόμη φορά. Στο έργο των εκβιασμών και της τρομοκράτησης που ωθούν στην αδράνεια και την παθητικότητα. «Κρίσιμο τρίμηνο για το μέλλον της Ελλάδας». «Με όγριες διαθέσεις έρχεται η τρόικα, έτοιμη να τα βροντήξει και να φύγει αν δεν γίνουν αμέσως δεκτά αυτά που θα ζητήσει». «Αυστηρές προειδοποιήσεις από Μέρκελ, Σαρκοζί και Λαγκάρντ». «Από μια κλωστή κρέμεται το PSI». «Συμβούλιο των πολιτικών αρχηγών συγκαλεί ο πρωθυπουργός, προκειμένου να συζητήσουν τις κρίσιμες εξελίξεις». «Αποφασισμένος να πάρει όλα τα σκληρά μέτρα ο πρωθυπουργός, ζητά στήριξη από τα κόμματα που συμμετέχουν στην κυβέρνηση». «Η θαυματουργή προσπάθεια της Ελλάδας να καταστήσει ένα από τα πιο αναπτυγμένα και δημοκρατικά κράτη στην Ευρώπη». «Κόκκινη γραμμή είναι μόνο η σωτηρία της χώρας, δηλωσε ο πρωθυπουργός». Αυτά και άλλα παρόμοια ακούμε καθημερινά σε άπειρους συνδυασμούς και εκδοχές.

Ο λόγος είναι προφανής. Πλησιάζει ο καιρός που θα υπογραφεί η νέα δανειακή σύμβαση και το νέο, ακόμα πιο εφισιελτικό Μνημόνιο, που θα έχει ως στόχο να παριώσει την «κινεζοποίηση», ώστε η Ελλάδα να καταστεί χώρα επικερδούς τοποθέτησης κεφαλαίων και ταυτόχρονα να εξασφαλίζεται η αποπληρωμή των τοκογλυφικών δανείων με τα οποία έχει φορτώσει τον ελληνικό λαό το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο. Κάθε φορά που ήταν να παρθεί μία από τις έξι προηγούμενες δόσεις του πρώτου δανείου από την τρόικα το ίδιο έργο βλέπαμε. Λογικό είναι να το βλέπουμε σε... σινεματοκόπτικα τώρα που ετοιμάζεται η υπογραφή ενός νέου Μνημονίου, πιο επαχθούς, πιο βάρβαρου, μεγαλύτερης διάρκειας και με το λαό πλέον φυλλιασμένο.

Είναι ακριβώς αυτό το ψύλλιασμα του λαού που προκαλεί έντονη κινητικότητα στο πολιτικό σκηνικό, καθώς κάθε κόμμα πρέπει ν' αγωνιστεί για την επιβίωσή του.

Τι να κάνει, για παράδειγμα, ο Σαμαράς που βλέπει ότι δεν έχει πολλά περιθώρια να παραμείνει στη συγκυρένηση, γιατί θα τον πάρει η κάτω βόλτα; Αν έχει μια ελπίδα να κυνηγήσει την αυτοδυναμία (την οποία δεν του δίνουν

τα γκάλοπ), αυτή βρίσκεται σε διεξαγωγή εκλογών σύντομα, όσο το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε πλήρη αποδιοργάνωση και όσο μια μεριδια των «νοικοκυραίων» δεν τον ταυτίζει πλήρως με τη μνημονιακή πολιτική. Το ανομολόγητο δόγμα που καθορίζει την πολιτική της ΝΔ είναι «ναι σε μια ακόμη πιο βάρβαρη πολιτική, αλλά αφού πρώτα πάρουμε την εξουσία».

Γ' αυτό και η ΝΔ προσπαθεί να δείξει ότι κρατάει άμυνα. Εκοψε για λίγο τη φόρα του Κουτρουμάνη στο θέμα των υπάρχουν διαμαρτυρίες κατά του δογματισμού της Γερμανίας και της Ευρώπης και η Ιταλία να πέσει στα χέρια των λαϊκιστών».

Είναι τόσο ρευστά τα πράγματα στο ελληνικό αστικό πολιτικό σκηνικό που έχει αποκτήσει ρόλο ακόμα και ένας πρώην ιδιοκτήτης γραφείου μοντέλων στο Κολωνάκι, ενώ στα υπουργικά έδρανα φιγουράρουν ένας σοβαροφανής πρώην τραμπούκος της χουντοδεξιάς και ένας τηλεπλασίε βιβλίων

γνωστός στο πανελλήνιο ως Μπουμπούκος! Κάθε μέρα και μια κωλοτούμπα κάνει ο Καρατζαφέρης, όμως αυτός και τα στελέχη του βρίσκονται κάθε μέρα «πρώτο τραπέζι πίστα» στα αστικά ΜΜΕ. Ήταν πραγματικά εύστοχο το καρφί που πέταξε η πικραμένη (μα πολύ πικραμένη) Μπακογιάννη: «Για τον κ. Καρατζαφέρη δεν ξέρω ποια είναι η κατάστασή του σήμερα, θέλει έναν σχολιασμό σε καθημερινή βάση! Ο Καρατζαφέρης βλέπει τον Σαμαρά να του αρπάζει λγόλιγο το ακροδεξιό ακροατήριο και παριστάνει τον έτοιμο να την κάνει από τη συγκυβέρνηση. Ποιος θα του δώσει σημασία, όμως, όταν όλοι ξέρουν ότι δύσκολα θα μπορέσει να αποχωριστεί τη γλύκα της εξουσίας;

Οσο για το ΠΑΣΟΚ, η λέξη τουρλουμπούκι είναι πολύ αδύναμη για να περιγράψει την κατάσταση. Μόνο ο Κίμωνας Κουλούρης δεν έχει ακόμη δηλώσει υποψήφιος αρχηγός, αλλά μετά τις δόξες που γνώρισε αυτή τη βδομάδα δεν αποκλείεται, τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, να το έχει κάνει. Η πρόβλεψη για το τι τελικά θα γίνει στο ΠΑΣΟΚ μόνο από εθισμένους στο τζόγο μπορεί να γίνει. Σίγουρα όχι από εμόις, που χρειαζόμαστε κάποιες σταθερές για να κάνουμε πολιτική πρόβλεψη. Υπάρχει, όμως, πολιτική ουσία πίσω από το τουρλουμπούκι και γι' αυτή μιλάμε αναλυτικά στη σελίδα 7.

Υπ' αυτές τις πολιτικές συνθήκες η υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης και του νέου Μνημονίου ή θα είνοι μια εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση. Εξαιρετικά δύσκολη μπορεί να την κάνουν οι τροϊκανοί, αν συμπεριφέρθούν ιδεοληπτικά. Αν δηλαδή αντιμετωπίσουν την Ελλάδα σαν μια τυπική αποικία και όχι σαν μια τυπικά ανεξάρτητη χώρα, στην οποία πρέπει να λειτουργεί το κοινοβουλευτικό σύστημα. Αν οι τροϊκανοί φερθούν έχυτνα, θα επιτρέψουν στον Παπαδόπουλο να υπογράψει τη σύμβαση και το Μνημόνιο και να τα περάσει από τη Βουλή με μια μεγάλη πλειοψηφία. Μετά, θα περιμένουν τις εκλογές για να δουν αν συνομιλητής τους πια θα είναι ο Σαμαράς ή κάποιος άλλος που θα εκπροσωπεί ένα συμμαχικό σχήμα (γιατί όχι ξανά ο Παπαδόπουλος). Σε κάθε περίπτωση, όμως, η παγίωση της «κινεζοποίησης» είναι ο στόχος.

Άλλοι αποφασίζουν

Ενώ στην Ελλάδα η πολιτική ζωή κινείται μεταξύ μιας νέας εκστρατείας εκβιασμών σε βάρος των εργαζόμενων και των πολιτικών ελιγμών των κομμάτων, με επίκεντρο το χρόνο των εκλογών και την παράταση ή μη της ζωής της κυβέρνησης Παπαδόπουλου, στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες συνεχίζεται με αμείωτη ένταση ο ανταγωνισμός για τις προοπτικές και το μέλλον της ΕΕ και της Ευρωζώνης.

Μέρκελ και Σαρκοζί συναντήθηκαν για μια φορά ακόμη μόνο τους, χωρίς να διστάσουν να διακηρύξουν ότι η συνάντησή τους αφορούσε την προετοιμασία της συνόδου κορυφής της 30ής Γενάρη (ήδη συζητείται πλέον η αναβολή της για μερικές μέρες ή και εβδομάδες). Σφήνα στον γερμανογαλλικό άξονα προσπαθεί να μπει η Ιταλία, που ως ιμπεριαλιστική δύναμη θέλει να ανακτήσει τη θέση της στην ευρωπαϊκή στρατηγική. Μια μέρα πριν πάει στο Βερολίνο για να συναντηθεί με τη Μέρκελ (ακολούθως πήγε στο Παρίσι για συνάντηση με τον Σαρκοζί), ο Μόντι έριξε μερικές προειδοποιητικές βολές, σε συνέντευξη της Welt. Η καλή συνεργασία του γερμανογαλλικού άξονα, είπε, είναι απαραίτητη για το μέλλον της ΕΕ, όμως «η Ευρώπη πρέπει να έχει περισσότερα κέντρα και ένα απ' αυτά είναι η Ιταλία».

Διαβουλεύσεις διαδοχικά με τους Μέρκελ και Σαρκοζί είχε και η Λαγκάρντ, η οποία μετέφερε νέες προτάσεις του ΔΝΤ, κεντρική θέση στις οποίες κατέχει η εκπόνηση ενός «σχεδίου B» για το ελληνικό χρέος, το οποίο το ΔΝΤ εκτιμά ότι δεν θα καταστεί διαχειρίσιμο ούτε μετά το «κούρεμα» του 50%.

Είναι προφανές, ότι όλες οι αποφάσεις παίρνονται αλλού. Η ελληνική κυβέρνηση ούτε για διαβούλευση δεν καλείται πλέον, όπως συνέβαινε μέχρι τα μέσα του 2011. Η μεγαλύτερη χάρη που κάνουν στον Παπαδόπουλο είναι ν' ανακοινώσουν ότι συνομιλούν τηλεφωνικά μαζί του, όπως δηλώσει η Μέρκελ. Άλλωστε, υπόληπτός τους είναι και έχει συνηθίσει να τον αντιμετωπίζουν έτσι. Οσο για τους αρχηγούς των κομμάτων της συγκυρένησης, κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν «τι παίζει», για ευνόητους λόγους.

Μέρκελ, Σαρκοζί, Λαγκάρντ, μολονότι είναι προφανές ότι ανάμεσά τους εξακολουθεί να μαίνεται ο ανταγωνισμός, που εκφράζει τον ανταγωνισμό ισχυρών μεριδών του χρηματιστικού κεφαλαίου, δεν παρέλειψαν και πάλι να απευθύνουν προειδοποιήσεις προς τον ελληνικό λαό, για την αποδοχή όλων των σκληρών μέτρων που έχουν αποφασιστεί κι αυτών που θ' αποφασίστουν στο μέλλον.

■ Στο πλευρό των ναζι-σιωνιστών

Την ώρα που ο σφραγέας της Γάζας (και όχι μόνο) έχουνται Μπαράκ επισκεπτόταν την Αθήνα, στο Τελ Αβίβ κατέπλευσε πλησιότερα η ναυαρχίδα του εγχώριου νεοφιλελευθερισμού Αννα Διαμαντοπούλου, «ύστερα από πρόσκληση του Ισραηλινού Υπουργού Παιδείας στο πλαίσιο της βελτίωσης των οργανωμένων σχέσεων ανάμεσα στις δύο χώρες», όπως ανακοινώθηκε από το υπουργείο Παιδείας. Ουδεμία έκπληξη, βέβαια. Στρατηγικού χαρακτήρα είναι οι σχέσεις με το Ισραήλ, ήρθε η σειρά και της φράσης Αννας να επισκεφτεί τη χώρα του νεο-ναζισμού. Δεν πρέπει, όμως, ν' αφήνουμε και ασχολίαστο όλο αυτό το ολισθερίσι, γιατί στο τέλος θα πάθουμε μυθιδαπισμό, αποκτώντας ανοσία στο σιωνιστικό δηλητήριο.

Προκαλώντας τα αισθήματα του ελληνικού λαού, η Διαμαντοπούλου ανακοίνωσε ότι «κατά τη συνάντηση της Υπουργού με τον Ισραηλινό ομόλογό της, Gideon Sa'ar συμφωνήθηκε συνεργασία: στο θέμα των μηχανισμών προώθησης της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων, στη δημιουργία των κέντρων αριστε

■ Γκουαντάναμο δέκα χρόνια μετά Μένει το κολαστήριο που... φεύγει

Οπως στη χώρα μας έμεναν οι βάσεις που... θα έφευγαν, έτσι και το κολαστήριο του Γκουαντάναμο, που υποτίθεται ότι θα έκλεινε ο Ομπάμα μέσα στο 2010, ζει και βασιλεύει. Δέκα χρόνια μετά την 11η Γενάρη του 2002, που οι πρώτοι 20 κρατούμενοι περνούσαν τις πύλες αυτού του σύγχρονου Νταχάου, 171 «τρομοκράτες» εξακολουθούν να δέχονται τη «φιλοξενία» του.

Το επόμενο διάστημα ίσως το Γκουαντάναμο κλείσει. Σήμερα ακόμα και ο Κόλιν Πάουελ έχει υπογράψει υπέρ του αιτήματος να κλείσει το κολαστήριο, αφού αποτελεί πλήγμα για το γόητρο των ΗΠΑ. Οσοι νομίσουν, όμως, ότι τα πρόγραμμα θ' αλλάζουν, πλανώνται πλάνην οικτρά. Για του λόγου το αληθές διαβάστε ένα απόσπασμα από την προκήρυξη που κυκλοφόρησαν διάφορες οργανώσεις στις ΗΠΑ (<http://www.uruknet.info/?p=m84720&hd=&size=1&l=e>):

«Κατά την ακρόαση διορισμού του, ο νέος διευθυντής της CIA, Λέον Πανέτα, ξεκαθάρισε ότι η κυβέρνηση Ομπάμα θα συνεχίσει τις μεταγωγές. Μεταγωγή είναι η απογωγή απόμου σε μία χώρα και η μεταφορά του σε άλλη χώρα για να φυλακιστεί... Οι υποστηρικτές του Ομπάμα έχουν επιχειρήσει να τονίσουν τη διαφορά μεταξύ αυτής της πρακτικής και των "διακεριμένων μεταγωγών", που είναι η πρακτική της μεταφοράς κάποιου σε μια άλλη χώρα, γνωρίζοντας ότι θα τον βασινίσουν. Κατά την ακρόαση διορισμού του, ο Λέον Πανέτα είπε ότι υπό την διακυβέρνηση Μπους "υπήρχαν προσπάθειες από τη CIA να ζητήσει και να λάβει διαβεβαιώσεις ότι αυτά τα άτομα δεν θα τα κακομεταχειριστούν". Εποι, ο Πανέτα χαιρετίζει τις πρακτικές του καθεστώτος Μπους συνεχίζοντας τις μεταγωγές! Ο Πανέτα πρόσθεσε τότε ότι "θα συνεχίσω να ζητάω το ίδιο ειδος εγγυήσεων ότι αυτά τα άτομα δεν θα τα κακομεταχειριστούν".

Τώρα μπορείτε να κοιμάστε ήσυχοι. Το Γκουαντάναμο μπορεί να κλείσει κάποτε, όχι όμως και οι απαγωγές προς πολλά μικρότερους μεγέθους Γκουαντάναμο. Για την ώρα, πάντως, ούτε το Γκουαντάναμο κλείνει. Βλέπετε, οι «τρομοκράτες» πρέπει να περάσουν διά πυρός και σιδήρου!

Συγγνώμη, σας δολοφονήσαμε κατά λάθος!

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι μετά την εν ψυχρώ δολοφονία 35 κούρδων χωρικών από την τούρκικη αεροπορία, στις 28 Δεκέμβρη, ξεσκίστηκε το «δημοκρατικό» προσωπείο της κυβέρνησης Ερντογάν, που εμφανίζεται να διαπράττει εγκλήματα παρόμοια μ' αυτά που διαπράττουν οι σιωνιστές στην Παλαιστίνη και μ' αυτά των Αμερικάνων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Το έργο «συγγνώμη, λάθος» το έχουμε ξαναδεί να παίζεται επανειλημένα, με πρωταγωνιστές τα γεράκια του Πενταγώνου και του Τελ Αβίβ. Είναι οι «παράπλευρες απώλειες» τους γάνωνα «κατά της τρομοκρατίας».

Οπως οι Αμερικάνοι ματοκυλούν γάμους στο Αφγανιστάν και οι σιωνιστές έφτασαν να ρίξουν βόμβες ακόμα και κοντά στο σπίτι του γάλλου πρέσβενου στη Γάζα, έτσι και η τούρκικη αεροπορία βομβάρδισε τους 35 χωρικούς που έκα-

ναν το μεγάλο σφόλια να μεταφέρουν λαθραία ζάχαρη και καύσιμα από τα ιρακινά σύνορα, ισχυρίζομενη ότι επρόκειτο για αντάρτες του PKK. Η αλήθεια είναι ότι για το τούρκικο στρατιωτικό καθεστώς οι Κούρδοι είναι συλληβδην «τρομοκράτες», όπως «τρομοκράτες» είναι οι Παλαιστίνιοι για τους σιωνιστές και οι Ιρακινοί και Αφγανοί για τους Αμερικάνους. Γ' αυτό και δε χρειάστηκε να το ψάξουν πολύ πριν ρίξουν τις βόμβες τους. Από τη στιγμή που το κατασκοπευτικό τους αεροπλάνο εντόπισε μετακίνηση απόμων στην «ευαίσθητη περιοχή», τα υπόλοιπα ήταν πλέον ρουτίνα, στη βάση της λογικής «πρώτα πυροβολάμε και μετά ρωτάμε». Κι αν δεν ξεσπούσε η οργή των Κούρδων, με πετροβολήτρα ακόμα και μέσα στην Ισταμπούλ, το καθεστώς θα κουκούλωνε το θέμα και κανείς δεν θα μάθαινε τίποτα...

Αναμένοντας τη συριακή «άνοιξη»...

Δε μπορεί να υπάρξει εφησυχασμός μπροστά στην τρομοκρατία, θα πρέπει να χτυπηθεί με σιδερένια γροθιά. Ο αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία είναι αγώνας για τον καθένα, ένας εθνικός αγώνας, όχι μόνο μια κυβερνητική μάχη». Τζορτζ Μπους; Βενιαμίν Νετανιάχου; Λάθος. Το σωστό είναι: Μπασάρ Άλ Ασαντ. Ο σύριος πρόεδρος εκστόμισε τα παραπάνω λόγια κατά τη διάρκεια ομιλίας του στο πανεπιστήμιο της Δαμασκού, την περασμένη Τρίτη.

Δεν είναι η πρώτη φορά, βέβαια, που ο Ασαντ καταγγέλλει την «τρομοκρατία». Από την αρχή της λαϊκής εξέγερσης, που από τον περσινό Μάρτη δε λέει να κοπάσει, το καθεστώς πιπιλάρει την ίδια καραμέλα, χρησιμοποιώντας τα ίδια «επιχειρήματα» που χρησιμοποιούσαν οι Αμερικάνοι, αλλά και ο Καντάφι και ο Μουμπάρακ στον αγώνα τους κατά της «τρομοκρατίας». Ομως, σε αντίθεση με τους παραπάνω γηγέτες, που έπεσαν σχετικά γρήγορα, ο Ασαντ δείχνει αξιοσημείωτη αντοχή, παρά τη διεθνή κατακραυγή και τις αντιδράσεις ακόμα και από τον Αραβικό Σύνδεσμο, ο οποίος έχει στελεί παρατηρητές στη χώρα και έφτασε στο σημείο να ζητήσει βοήθεια από την παλαιοιστική Χαμάς για να πειστεί ο Ασαντ να σταματήσει την καταστολή.

Η αντοχή του καθεστώτος Ασαντ προέρχεται από το γεγονός ότι διοθέτει ακόμα κοινωνικά ερείσματα στη χώρα, πράγμα που φοίνιται και από τις μαζικές διαδηλώσεις που οργανώνει κατά καιρούς, όπως στην κηδεία των 26 μπάτσων

που σκοτώθηκαν σε πρόσφατη βομβιστική επίθεση στη Δαμασκό. Η βομβιστική επίθεση έγινε την προηγούμενη Παρασκευή, δύο αιριβώς βδομάδες μετά τη διπλή βομβιστική επίθεση που σκότωσε 44 άτομα. Σύμφωνα με την κρατική τηλεόραση, η επίθεση έγινε από βομβιστή αυτοκτονίας. Ομως, οι ομάδες της αντιπολίτευσης επιστρέψαντες από το Κάρπο. Δηλωσε, δε, ότι η αποστολή του είναι να επιστρέψει στην πατρίδα του για να υπερασπιστεί με τους άνδρες τους διαδηλωτές από τη βία του καθεστώτος. Δεν παρέλειψε επίσης να χαιρετήσει τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό που έχει συγκροτηθεί από τους λιποτάξης του στρατού.

Ιδιαίτερα όταν πρώην αξιωματούχοι του καθεστώτος προβαίνουν σε ομολογίες όπως η παρακάτω: «Έμαστε από το στρατό και λιποτάξης κι ότι αγοράζουν τα όπλα τους όχι μόνο μεσω λαθρεμπορίου από την Τουρκία και το Ιράκ, αλλά και από τους ίδιους τους αξιωματικούς του στρατού!»

Μπροστά σ' αυτή την καταστασή ο Ασαντ χρησιμοποιεί την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Από τη μια εξαπλώνει όγρια καταστολή των διαδηλώσεων (για πάνω από 400 νεκρούς κόντει λόγο η αντιπολίτευση από τότε που ήρθαν οι παρατηρητές του Αραβικού Συνδέσμου στη χώρα, δη-

στον συνταγματάρχη Μαχιμούντ Σουλεϊμάν από τη μεραρχία επιμελητείας της αεροπορίας, που είναι ταυτόχρονα επικεφαλής επιθεωρητής του υπουργείου Πολέμου. Ο Σουλεϊμάν αποσκίρτησε το περασμένο Σάββατο μαζί με 50 στρατιώτες και τις παραπάνω δηλώσεις της έκανε στο Αλ Τζαζίρα από το Κάρπο. Δηλωσε, δε, ότι η αποστολή του είναι να επιστρέψει στην πατρίδα του για να υπερασπιστεί με τους άνδρες τους διαδηλωτές από τη βία του καθεστώτος. Δεν παρέλειψε επίσης να χαιρετήσει τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό που έχει συγκροτηθεί από τους λιποτάξης του στρατού.

λαδή από την 26η Δεκέμβρη) κι από την άλλη υπόσχεται νέο σύνταγμα με δημοψήφισμα για την έγκρισή του (μέσα στην πρώτη βδομάδα του Μάρτη) και εκλογές μέσα στους επόμενους μήνες, ενώ αποκρούει τις κατηγορίες για την άγρια καταστολή των διαδηλωτών υποστηρίζοντας ότι ποτέ ο ίδιος δεν έδωσε εντολή για πυροβολισμούς σε πολίτες. Ο Ασαντ γνωρίζει ότι δεν θα μπορέσει να κρατηθεί για πολύ στην έξουσία. Η συνέχιση των διαδηλώσεων στις πόλεις, η αύξηση του αριθμού των λιποτάξηών και η κατάσταση που έχει διαμφρωθεί στη χώρα θα τον αναγκάσουν να παραδώσει κάποια στιγμή το σκήπτρο της έξουσίας. Αυτό που προσπαθεί, όμως, είναι να μην έχει την τύχη των άλλων ηγετών που πνήγηκαν από τον άνεμο της αραβικής άνοιξης. Ελάχιστα μας ενδιαφέρει αν θα τα καταφέρει. Το ζήτημα είναι ότι κανείς δεν εγγυάται ότι η άνοιξη θα μπορέσει να έρθει στη Συρία, ακόμα κι αν νικήσει η αντιπολίτευση, που δυστυχώς δείχνει να στηρίζεται σε ζένες πλάτες, αναμένοντας τους... βαρβάρους να επιβάλουν την τάξη, όπως έκαναν στη Λιβύη. Η αντιπολίτευση, πάντως, σπαράσσεται από αντιθέσεις και κάθε άλλο παρά ελεύθερη μπορεί να χαρακτηριστεί...

Ενταση στα στενά του Ορμούζ

Θα γίνει ή δεν θα γίνει τελικά πόλεμος με το Ιράν; Το θερόμετρο ανέβηκε επικίνδυνα από τα τέλη του περισσού χρόνου, με το Ιράν να απειλεί να κλείσει τα στενά του Ορμούζ από τα οποία διακινείται το 20% της παγκόσμιας πτραγκώγης πετρελαίου και το 35% των θαλάσσιων πετρελαϊκών μεταφορών πταγκόσμια, αν του επιβληθούν αυστηρότερες κυρώσεις εξαιτίας των πυρηνικών του εργοστασίων, που σύμφωνα με τη Δύση θα οδηγήσουν στην κατασ

■ Αίγυπτος

Από τη λαϊκή εξέγερση στο εκλογικό φιάσκο

Ενα μήνα πριν την πρώτη επετείο της λαϊκής εξέγερσης, το φιάσκο των πρώτων «δημοκρατικών εκλογών» στην Αίγυπτο ολοκληρώθηκε με τον τρίτο και τελευταίο γύρο στις αρχές του χρόνου. Για την ακρίβεια, ολοκληρώθηκε το πρώτο μέρος του εκλογικού φιάσκο, που αφορά στις βουλευτικές εκλογές για τις 498 έδρες της κάτω βουλής, που διεξήχθησαν σε τρεις γύρους, ο καθένας από τους οποίους περιελάμβανε 9 από τις 27 επαρχίες της χώρας. Η δεύτερη φάση θα αφορά τις 270 έδρες του Συμβουλίου της Σούρα (Άνω Βουλή) και θα ξεκινήσει στις 29 Γενάρη, ξανά σε τρεις γύρους, μέχρι τις 11 Μαρτίου, ενώ η τρίτη φάση θα αφορά τις προεδρικές εκλογές που θα γίνουν τον Ιούλιο.

Μιλάμε για φιάσκο, γιατί οι εκλογές αυτές αποδείχτηκαν πολύ δισκρετικές απ' αυτό που είχε πλαστιστεί στην αρχή. Για τη μεγαλύτερη συμμετοχή από την εποχή των... Φαραώ έλεγαν κάποιοι στην αρχή, εκτιμώντας ότι η συμμετοχή θα ξεπεράσει το 70%. Η δε εκλογική επιτροπή υπολόγισε τη συμμετοχή στον πρώτο γύρο των εκλογών (που έγινε στα τέλη του περασμένου Νοέμβρη στις αστικές κυρίως περιοχές, του Καΐρου και της Αλεξανδρείας συμπεριλαμβανομένων) στο 62%. Λίγες μέρες μετά, όμως, η ίδια επιτροπή παραδέχτηκε ότι ο αρχικός υπολογισμός ήταν λανθασμένος κι ότι η συμμετοχή στον πρώτο γύρο μόλις που άγγιζε το 52%!

Ο δεύτερος γύρος σημαδεύτηκε από άγρια καταστολή των διαδηλωτών στην πλατεία Ταχρίρ, που ζήτουσαν την πτώση του στρατιωτικού καθεστώτος.

Η συμμετοχή όμως ήταν σαφώς μεγαλύτερη του πρώτου γύρου (για 67% έκανε λόγο ο επικεφαλής της Ανώτατης Εκλογικής Επιτροπής) και αφορούσε μεγαλύτερο πληθυσμιακό μέρος της χώρας, αφού οι 9 επαρχίες του πρώτου γύρου έχουν περίπου 25 εκατομμύρια πληθυσμό και 17.5 εκατομμύρια ψηφοφόρους, ενώ οι 9 επαρχίες του δεύτερου γύρου έχουν περίπου 30 εκατομμύρια πληθυσμό και 19 εκατομμύρια ψηφοφόρους. Η επαρχία ψήφισε πολύ πιο μαζικά από τις πόλεις, πράγμα που δείχνει πόσο πιο μειωμένος ήταν ο αντικτυπος της λαϊκής εξέγερσης εκεί.

Στον τρίτο γύρο (με τις υπόλοιπες 9 επαρχίες που έχουν 23 εκατομμύρια πληθυσμό και 14 εκατομμύρια ψηφοφόρους) η εκλογική επιτροπή δεν ανακοίνωσε ακόμα ποσοστό συμμετοχής, όμως σύμφωνα με την αγγλικακή εφημερίδα «Άλ Αχράμ», η συμμετοχή δεν ήταν ιδιαίτερα υψηλή.

Αυτό που έμεινε, όμως, από τις εκλογές αυτές ήταν η μεγάλη νίκη των Ισλαμιστών (των Αδελφών Μουσουλμάνων και των Σαλαφιστών του κόμματος

είναι μεν πικ-νικ, αλλά σε περίπτωση που γίνει, το Ισραήλ δεν θα έχει σοβαρές απώλειες (ούτε 500 άτομα δεν θα σκοτωθούν, δήλωσε με περισσό κυνισμό το γεράκι), ενώ ενοχλήθηκε σφόδρα από την παρέμβαση Ντάγκαν.

Ανάλογες παρατηρήσεις με τους επικεφαλείς της Μοσάντ έκανε και ένας εκ των πρωτεργατών (χαρακτηρίζεται μάλιστα ο ιθύνων νους) του Κόμματος του Τσαγιού (της πιο αντιδραστικής πτέρυγας των αμερικάνων Ρεπουμπλικανών), Ρον Πολ. Ο Πολ υποστήριξε ότι οι δυτικές κυρώσεις στην Ιράν είναι «πολεμικές πράξεις», τις οποίες συνέκρινε με υποθετικό μπλοκάρισμα του Κόλπου του Μεξικού από την Κίνα, πράξη που οι ΗΠΑ θα θεωρού-

σαν επίσης πολεμική. Προεδροποίησε, δε, ότι οι Ιρανοί προετοιμάζονται για να βομβαρδίσουν κι ότι είναι κατανοητό να θέλουν να αποκτήσουν πυρηνική βόμβα για να τους σεβονται οι εχθροί τους, αν και για την ώρα δεν υπάρχει καμία απόδειξη γ' αυτό.

Ακόμα κι αν ένα «θερμό επεισόδιο» δεν αποφευχθεί, ο κίνδυνος να επεκταθεί σ' έναν ευρύτερο πλευρό για την ώρα δεν φαίνεται να υφίσταται. Με το βάθεμα, όμως, της παγκόσμιας κρίσης και την δύναση των ανταγωνισμών (κυρίως μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων), τίποτα δε μπορεί να αποκλειστεί στο απώτερο μέλλον. Ας μην κρύβονται, μέσω του Ιράν στοχεύουν τη Ρωσία.

ναμι που βάζει τη σφραγίδα της στις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα, από τη σκοπιά των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των συμμάχων της. Αυτό το πρόγραμμα δεν έγινε. Η χούντα έκανε τις εκλογές της χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, ξεπέρασε ακόμα και τον σκόπελο της αποχής στα μεγάλα αστικά κέντρα και στις 25 Γενάρη επομένεται να... γιορτάσει την πρώτη επετείο της επανάστασης, που θα αποτελέσει μνημείο υποκρισίας στην σύγχρονη ιστορία της Αιγύπτου!

Οι ενόπλες δυνάμεις που ματούλησαν την εξέγερση, οι δυνάμεις που άφησαν ατιμώρητους τους δολοφόνους των εξεγερμένων (προκαλώντας την οργή 3.500 συγγενών τους στο Σουέζ, που σχεδιάζουν κινητοποιήσεις για την τιμωρία των ενόχων), οι δυνάμεις που συνέχισαν την καταστολή των απεργιών, εμφανίζονται τώρα να «υποκλίνονται» στην εξέγερση και να τη χαρακτηρίζουν το σημαντικότερο γεγονός της σύγχρονης Αιγύπτου, παρόμιο με την επανάσταση της 23ης Ιούλη του 1952 που ανέτρεψε τη μοναρχία (αυτά διά στόματος στρατηγού Ετμάν, μελούς του στρατιωτικού συμβουλίου που κυβερνά τη χώρα)! Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι η αντεπανάσταση νίκησε για πάντα στην Αιγύπτο, αφού η φτώχεια και η εξαθλίωση συνεχίζουν να είναι παρούσες. Τα όρια της εξέγερσης δεν σηματοδοτούν το τέλος της ταξικής πάλης στη χώρα, αλλά καταδεικνύουν το τεράστιο πολιτικό κένον στην οργάνωση της εργατικής τάξης, που όσο εξακολουθεί να υπάρχει τόσο οι αστικές πολιτικές δυνάμεις θα χειρογυνώνται το λαό, πότε με το μαστίγιο και πότε με το καρότο...

Σ διάφορα περιστατικά που αφορούσαν τους εποικισμούς σκοτώθηκαν 5 παλαιστίνιοι από τα οποίους οι 2 ήταν παιδιά ενώ τραυματίστηκαν περίπου 1.000 από το στρατό ή από ένοπλες ομάδες εποίκων. Από το 1967 που ξεκίνησε η κατοχή της Δυτικής Οχθης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ από το Ισραήλ περίπου μισό εκατομμύριο εβραίοι έποικοι έχουν εγκατασταθεί στην περιοχή από τους οποίους 200 χιλιάδες έχουν εγκατασταθεί στην Ανατολική Ιερουσαλήμ σε παλαιστινιακή γη που έχει καταληφθεί από το Ισραήλ.

■ Παλαιστίνη

Λαός φυλακισμένων

Περισσότεροι από 750 χιλιάδες Παλαιστίνιοι έχουν περάσει από τις φυλακές των Σιωνιστών από το 1967 σύμφωνα με εκθέσεις της Παλαιστινιακής Αρχής. Περίπου το 40% των ανδρών στα κατεχόμενα εδάφη έχουν φυλακιστεί από το Ισραήλ τουλάχιστον μια φορά στη ζωή τους.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περίπου 5 χιλιάδες παλαιστίνιοι φυλακισμένοι στις ισραηλινές φυλακές, στους οποίους συμπτεριλαμβάνονται πολλές γυναίκες και παιδιά, ενώ είναι πολλοί αυτοί οι οποίοι κρατούνται χωρίς κάποια κατηγορία και χωρίς συγκεκριμένο χρόνο φυλάκισης υπό το καθεστώς της «διοικητικής φυλάκισης», πρακτική που την κληρονόμησαν οι σιωνιστές από την περίοδο της βρετανικής κατοχής της περιοχής.

Παρά το χαστούκι που δέχτηκε το Ισραήλ με την απελευθέρωση 1.027 παλαιστίνιων φυλακισμένων σαν αντάλλαγμα για την απελευθέρωση του ισραηλινού στρατιώτη Γιλάντ Σαλίτ, συνεχίζει την τακτική τρομοκράτησης του παλαιστινιακού λαού μέσω μαζικών συλλήψεων, απαγωγών και φυλακίσεων. Ήδη από τις 18 Οκτωβρίου, ημέρα που απελευθερώθηκαν οι φυλακισμένοι παλαιστίνιοι που της πρώτης φάσης της ανταλλαγής, και μέχρι το τέλος του 2011, το Ισραήλ φυλάκισε τον ίδιο αριθμό Παλαιστίνιων μ' αυτούς που αναγκάστηκε να απελευθερώσει. Ο φόρος των σιωνιστών να γενικευθεί η πρακτική συλλήψεων ισραηλινών από τις δυνάμεις της αντίστασης προκειμένου να ανταλλαχθούν με παλαιστίνιους, αλλά και η καταφράκωση του γοήτρου τους από την ήττα που υπέστησαν, τους οδηγεί να συλλαμβάνουν και να φυλακίζουν μαζικά παλαιστίνιους προκειμένου να αποδείξουν ότι η συγκεκριμένη πρακτική είναι αναποτελεσματική.

Ενα από τα τελευταία περιστατικά απαγωγής Παλαιστίνιων είναι αυτό ενός διαρρήγου αγοριού στην Ανατολική Ιερουσαλήμ την Τρίτη 3 Ιανουαρίου. Αστυνομικοί με πολιτικά το απήγαγαν για 4 ώρες πριν το αφήσουν ελεύθερο κι ενώ πρώτα το ανέκριναν στην προσπάθειά τους να το τρομοκρατήσουν.

■ Το 2011 χρονία ρεκόρ επέκτασης των ισραηλινών εποικισμών

Αύξηση κατά 20% της κατασκευής νέων κτιρίων στους εποικισμούς της Δυτικής Οχθης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ σημειώθηκε το 2011 σύμφωνα με έκθεση της ισραηλινής ομάδας ακτιβιστών Peace Now. Το 35% αυτών εγκαταστάθηκε πέρα από το τείχος του Ισραήλ στη Δυτική Οχθη που θα οριοθετούσε την παλαιστινιακή γη. Με αυτή την κίνηση το Ισραήλ δηλώνει ότι δεν πρόκειται να σταματήσει τους εποικισμούς και ότι δεν ανογνώριζε ουσιαστικά την ύπαρξη παλαιστινιακής γης πόσο μάλλον παλαιστινιακού κράτους.

Σ διάφορα περιστατικά που αφορούσαν τους εποικισμ

Συνεχής διολίσθηση

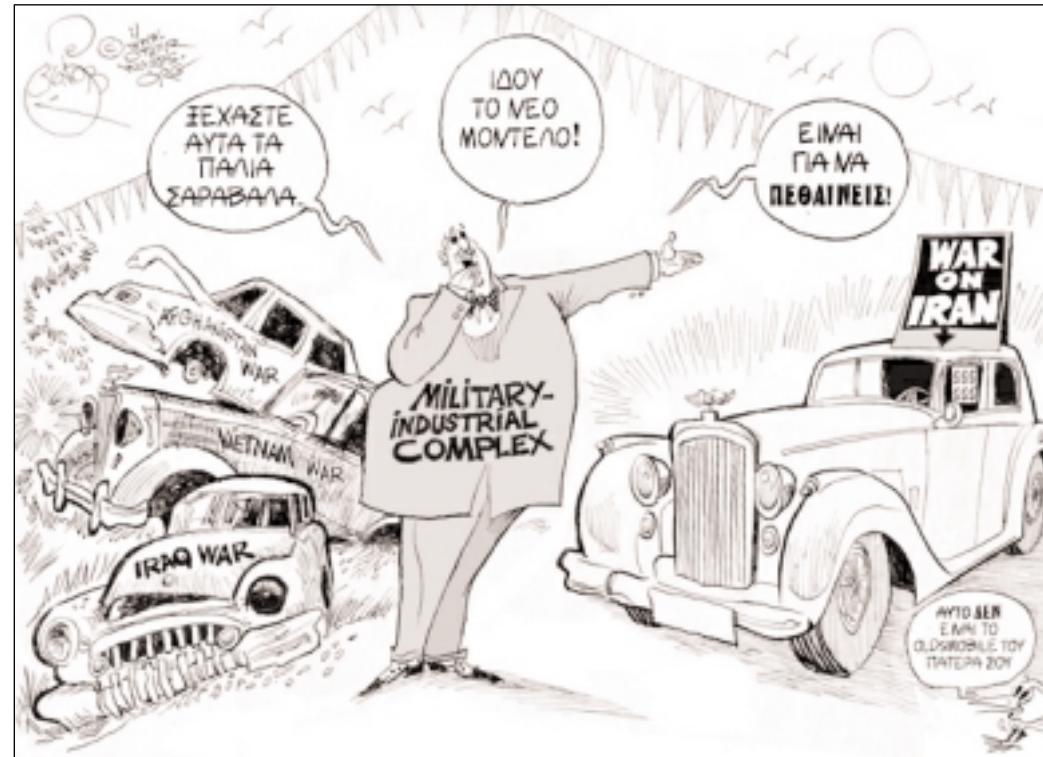
Το νερό μπήκε στ' αυλάκι. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αποφάσισε να προσέλθει στον «κοινωνικό διάλογο» με τους καπιταλιστές, με αντικείμενο το «μισθολογικό κόστος εργασίας». Και βέβαια, όπως κάνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, τράβηξε με παλικαριά τις «κόκκινες γραμμές» της. Δεν συζητάμε τίποτε απ' αυτά που προβλέπονται στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας διασάλπισε ο Παναγόπουλος. Συζητά, όμως, όπως δηλώθηκε, τη μείωση του «μη μισθολογικού κόστους».

Σ' αυτή τη φάση σημασία έχει ο «κοινωνικός διάλογος» και η ατζέντα του. Και η ατζέντα, με τη σύμφωνη γνώμην και των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ, αντιμετωπίζει τον εργαζόμενο σαν «κόστος». Μπορεί ο εργάτης να είναι εκείνος που δημιουργεί με την εργασία του νέες αξίες, μπορεί αυτές τις νέες αξίες, την περιβόλητη υπεραξία που αποκαλύψει στα μάτια της ανθρωπότητας ο Μαρξ, να τις καρπώνονται οι καπιταλιστές, μετατρέποντάς τες σε κέρδος, όμως καπιταλιστές και μαζί τους οι εργατοπατέρες θεωρούν τον εργάτη «κόστος». Ενα ακόμη στοιχείο κόστους, όπως οι μηχανές, η ενέργεια, οι πρώτες ύλες, τα έξοδα διοίκησης.

Οταν, λοιπόν, ο εργάτης θεωρείται «κόστος» και όταν η πλευρά που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί τους εργάτες αναγνωρίζει την ανάγκη βελτίωσης της «ανταγωνιστικότητας», τότε το νερό μπαίνει στ' αυλάκι. Διότι βελτίωση της ανταγωνιστικότητας σημαίνει να παράγεις με χαμηλότερο κόστος. Κι επειδή δεν είναι δυνατόν ο ελληνικός καπιταλισμός να «πάθει» ξαφνικά μια παραγωγική έκρηξη, εκείνο που προσφέρεται για βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας» είναι η μείωση του εργατικού «κόστους». Είτε είναι άμεσο είτε έμμεσο.

Τι σημασία έχει αν σ' αυτή τη φάση μείνει ανέγγιχτη η ΕΓΣΣΕ και μειωθεί το έμμεσο εργατικό «κόστος», δηλαδή οι ασφαλιστικές εισφορές των καπιταλιστών; Ιδιο θα είναι το αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους, καθόσον για τον εργαζόμενο μισθός δεν είναι μόνο αυτά που παίρνει στο χέρι, αλλά και οι ασφαλιστικές του παροχές. Οχι μόνο η σύνταξη που θα πάρει στο μέλλον, αλλά και η περιθαλψη και η κάλυψη από την ανεργία. Οποιαδήποτε μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών ισοδυναμεί με έγκλημα κατά των εργαζόμενων. Κι όμως, η ΓΣΕΕ τη «συζητά», μιλώντας υποκριτικά για ισοδύναμη κάλυψη των ασφαλιστικών ταμείων. Από πού θα γίνει αυτή η κάλυψη; Από τον κρατικό προϋπολογισμό της σκληρής λιτότητας; Ακόμα κι αν υποθέταμε ότι θα γίνει κάτι τέτοιο, δεν θα το πλήρωναν οι εργαζόμενοι με νέα σκληρά φορολογικά χαράστια; Οι μόνοι κερδισμένοι σε κάθε περίπτωση θα είναι οι καπιταλιστές και η «ανταγωνιστικότητά» τους, δηλαδή η κερδοφορία τους.

Και βέβαια, σημασία έχει να ξεκινήσει ο «κοινωνικός διάλογος». Τα επόμενα θα έρθουν μετά. Κανένας δεν προσδοκά ότι με τη μία και τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές θα μειώσουν, και το 130 και 140 μισθό θα καταργήσουν ή θα πετσοκόψουν, και τις τριετίες θα καταργήσουν ή θα περικόψουν και το επίπεδο του κατώτερου μισθού θα ρίξουν. Σημασία έχει ν' αρχίσει το ξηλώμα του πουλόβερ. Στη συνέχεια, σιγά-σιγά θα το ξηλώσουν όλο. Κι αυτή είναι η μεγάλη υπηρεσία που τους προσφέρει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται αυτό. Η διαφορά με ανάλογες συμπεριφορές στο παρελθόν είναι ότι τώρα έχουμε φτάσει στον πυρήνα των εργατικών δικαιωμάτων, στο μη παραπέρα.

■ Παπαράπανος

Και ο Παπαδήμος έχει το alter ego του. Ονομάζεται Β. Ράπανος, είναι κι αυτός τραπεζίτης και διοικεί την Εθνική. Λέχτηκε ότι ο Παπαδήμος ήδελε να τον κάνει υπουργό, αλλά του είπαν οι πολιτικοί αρχηγοί της συγκυβέρνησης ότι δια βρόμαγε πολύ το πράγμα και διέφερε μεγάλο κράζιμο. Προτίμησε, λοιπόν, να τον έχει άτυπο συμβουλάτορά του. Ακόμα και για καφέ μαζί θα γαίνουν, πέρα από τα μυστικούμβια στο Μαξίμου.

Αυτός, λοιπόν, ο Ράπανος, ο στυγνός τραπεζίτης που ρουφάει το αίμα του κοσμάκη, απέκτησε και πολιτικό λόγο. Πήγε στην εκδήλωση κοπής της πίτας του Χρηματιστήριου (χώρος ταριαστός για έναν τραπεζίτη) και έκανε δηλώσεις, οι οποίες έτυχαν ευρύτατης διάδοσης στα ΜΜΕ. Μας είπε, πως «είτε δια μείνουμε στο ευρώ μειώνοντας το επίπεδο διαβίωσης όλοι μας είτε δια ποχωρήσουμε από το ευρώ γυρνώντας δεκαετίες πίσω». Κι αφού, με ύφος Μαρίας Αντουανέτας, εκτόξευσε την ύβρι (γιατί είναι ύβρις να λέσ πως πρέπει να μειώσουμε το επίπεδο διαβίωσης όλοι, εξισώνοντας τους... Ράπανους με τους μεροκαμπατάρηδες, τους υποαπασχολούμενους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους εργάτες και φτωχοαγρότες) δεν παρέλειψε να καλέσει τον αστικό πολιτικό κόσμο σε συνέδριο και να ζητήσει στήριξη της κυβέρνησης Παπαδήμου, τονίζοντας ότι οι μέρες είναι κρίσιμες και όλοι πρέπει να κάνουμε το καδήκον μας. Βρε, ουστ, παλιόσκουλα!

■ Ευρωπαϊκούρηδες

Ούτε πανηγύρια ούτε πολλά-πολλά στην Ευρωλάνδη για τη δεκαετία από την έκδοση του ευρώ. Οσο για τη χώρα μας, τίποτα απολύτως. Για ευνόητους λόγους. Τα πήρε στο κρανίο η πιο συνεπής (και ξεδιάντροπή) ευρωλιγούρικη πολιτική δύναμη, η ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη και εξέδωσε μόνη της μια πανηγυρική ανακοίνωση: «Το ευρώ συμπλήρωσε πλέον 10 χρόνια ζωής. Μια περίοδος σαφούς βελτίωσης του επιπέδου διαβίωσης, με ένα ισχυρό σταδερό νόμισμα και χαμηλό πληθωρισμό για τους πολίτες στις χώρες-μέλη της ευρωζώνης και φυσικά για τους Έλληνες. Με αφορμή τη σφραγίδη και πολυεπίπεδη κρίση, πυκνύουν ανησυχητικά οι φωνές που ζητούν επιστροφή στα εδνικά νομίσματα και στη χώρα μας στη δραχμή. Θα ήταν μια πρωτοφανής ιστορική οπισθόδρομηση της Ευρώπης, με επιστροφή σε νομισματικές και γιατί όχι σε δερ-

■ Στο ράσο του Εφραίμ

Σε ποιον αστό πολιτικό ανήκουν οι παρακάτω φράσεις: «Και καλά, κάποιοι κακοποίησαν τις διέξεις του Αγίου Ορούς». «Οποιος εμπλέκεται, δα πάει φυλακή. Οποιος εμπλέκεται! Ο, τι και να είναι αυτός!». «Δεν είναι ένα σκάνδαλο όπως τα άλλα. Είναι ένα ειδικό σκάνδαλο. Απ' ότι ακούστηκε, ένας καλόγερος μπόρεσε και έμπλεξε τα δύο κόμματα της εξουσίας. Από το ένα πήρε το κάπι τι και περιμένοντας να έρθει το άλλο, πήρε το άλλο "τι". Αυτή είναι η ιστορία. Ένας καλόγερος μπόρεσε και έβαλε πράγματι στο ράσο του δύο μεγάλα κόμματα!». «Ξέρετε πόσα λεφτά διαχειρίζεται ο κ. Ρουσόπουλος; Πόσα υπολογίζετε; Δεν ξέρω, έναν διαχειρίζεται περισσότερα ή λιγότερα από αυτά που έβαλε στο χέρι ο κ. Εφραίμ. Πολλά λεφτά.» «Το δέντρο των ανομημάτων και των παρανομών με τη Μονή Βατοπεδίου είναι τεράστιο. Το λίπασμα το έβαλε το ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία έβαλε το πότισμα και τους καρπούς τους μάζεψε ο Εφραίμ».

Για να μην κουράζεστε, σας λέμε ότι είναι φράσεις του Καρατζαφέρη [πρακτικά Βουλής, 14.10.08, 22.10.08 και 5.11.08]. Του ίδιου Καρατζαφέρη που τώρα σκίζεται να βγάλει αδώνι τον Εφραίμ. Που δηλώνει ότι στην αρχή είχε βγει και αυτός στα «κάγκελα», αλλά στη συνέχεια, επειδή «δεν δέλει να έναι στερίς και δογματικός», επειδή «δεν δέλει να έναι των άκρων», επειδή «ανέβηκε στο Αγιο Όρος μεσάνσης της κρίσης και μίλησε, συζήτησε, είδε», [φράσεις από συνέντευξή του στο ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ, 28.12.11] έκανε την αυτοκριτική του, καδώς διαπίστωσε ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο αλλά... «μια εσωτερική υπόδεση του Δημοσίου» (δήλωση στις 28.12.11).

Δικαιούμαστε, λοιπόν, να ρωτήσουμε: τι του κόστος του Εφραίμ για να βάλει στο ράσο του τον Καρατζαφέρη; Οπως έλεγε και ο Πλεύρης, στις 22.10.2008, όταν στη Βουλή συζητήστηκαν η πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής και το ΛΑΟΣ ζητούσε να συσταθεί αμέσως προκαταρκτική επιτροπή. «Τι δέλατε; Να σας φέρναμε φωτογραφίες με τους Υπουργούς σας να παίρνουν βαλίτσες με χρήματα; Τέτοιο πράγμα δεν το έχουμε».

Για το καλό του λαού, ρε γαμώτο!

μετέτρεψαν σ' ένα κύπταρο πολιτιστικής δημιουργίας, ανοιχτό σε όλο τον κόσμο, στο οποίο έχουν πραγματοποιηθεί τόσες εκδηλώσεις όσες δεν έχουν κάνει μαζί όλα τα πολιτιστικά κέντρα του Δήμου. Αυτό είναι που ενοχλεί τον Καμίνη και τ' άλλα φασιστικά. Γι' αυτό και έβαλαν στόχο ν' αρπάξουν το χώρο και να τον κάνουν σαν τα μούτρα τους.

■ Περί διαπλοκής

Δεν χρειάζεται να σημειωθουμε ότι και ο Παπανδρέου και ο Ψυχάρης λένε μισές αλήθειες και μιαά ψέματα για τις μεταξύ τους σχέσεις. Γ' αυτό και δεν έχει νόημα να ψάχουμε να βρούμε τι ακριβώς συνέβη. Άλλωστε, η καταγγελία Παπανδρέου ήρθε πολύ επερχορονισμένα. Οταν κατάλαβε ότι το Συγκρότημα Λαμπράκη τον χτυπάει αλύπητα. Τι κρατάμε α' αυτή τη βρομερή ιστορία; Τη διαπλοκή ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και τους βαρόνους των μίντια. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι οι πρωθυπουργοί και οι αρχηγοί των αστικών κομμάτων έρχονται και παρέρχονται, ενώ οι βαρόνοι των μίντια παραμένουν ακλόνητοι στις δέσεις τους. Αυτοί είναι που βαφτίζουν τα διάφορα ρεντίκολα «καταλληλότερους» και μετά, όταν οι «καταλληλότεροι» συγκεντρώνουν την οργή του λαού, τους βγάζουν όχρηστους και ανίκανους και τους ρίχνουν βορά στα πλήρη, για να εκτονώσουν την οργή τους. Ρωτήστε τον Σημίτη. Ρωτήστε τον Καραμανλή που αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα τα περί «νταβατζήδων» που είχε εκστομίσει στο γνωστό σουβλατζίδικο. Την ίδια τύχη επιφυλάσσουν τώρα και στον ΓΑΠ. Απλά, αυτός δεν κάνει στην άκρη, όπως έκαναν οι Σημίτης και ο Καραμανλής, γ' αυτό και έχουμε παρενέργειες.

Πρέπει, όμως, να βγάλουμε και ένα ακόμη συμπέρασμα που αφορά γενικότερα το ρόλο της αστικής πολιτικής και των ΜΜΕ που τη στηρίζουν. Μετατρέπουν το λαό σε κοπάδι, σε μια άμορφη μάζα που άγεται και φέρεται πίσω από μεσσίες και σωτήρες που αυτό το σύστημα υποδεικνύει. Κι αυτό γιατί δεν υπάρχει αυτόνομη εργατική πολιτική, απολύτως διακριτή, σε πλήρη ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής. Αυτόνομη εργατική πολιτική που μόνο ένα κόμμα του προλεταριάτου μπορούσε να διαμορφώσει.

■ Μάκαρος...

Μάκαρος είν' αυτός, δε μπορούσε να μείνει για πολύ καιρό σιωπηλός. Ερχονται και εκλογές, άλλωστε, οπότε κάτι έπρεπε να βρει για να ξεχωρίσει και να περάσει, για μια μέρα έστω, στις εφημερίδες και τα ραδιοτηλεοπτικά δελτία. Δήλωσε λοιπόν, στο Βήμα FM: «Αντί να κοπεί ο μισθός και η σύνταξη, καλύτερα να ενοικιάσει η Πολιτεία την Ακρόπολη και όχι μόνο. Να ενοικιάσει όλους τους αρχαιολογικούς χώρους». Και για να είναι πλήρης, όπως μόνο ένας Γιακουμάτος μπορεί να είναι, συμπλήρωσε ότι πρέπει να απαγορευτούν οι απεργίες. Οχι που δ' αφήσει τον Καρατζαφέρη να λεγλατεί το ακροδεξιό ακροατήριο.

■ ...και Κίμωνας

Εν αντιδέσει προς τον Μάκαρο, που παραμένει ακμαίος και στις επάλξεις (αν και σε ρόλο τριτοκλασάτου επί Σαμαρά), ο από καιρό απόστρατος Κίμωνας χρειάστηκε ένα νυχτερινό επεισόδιο με μπάσους της ΔΙΑΣ, οι οποίοι προφανώς δεν τον γνώρισαν, για να ξανάρθει στην επικαιρότητα. Και μαζί του να ξεχειλίσει ο βόρδος της αστικής πολιτικής από τα λύματα του «ιστορικού ΠΑΣΟΚ». Εν αγονία του, πάντως, ο ακατάβλητος στη γραφικότητα και τον τραμπουκισμό του Κουλούρης, με το μάτι πάντα μακιγιαρισμένο εν είδει ηδοποιού μπουλουκιού του μεσοπολέμου, προσέφερε και μια υπηρεσία. Μας δύμισε ότι ήταν αυτός που γνώρισε τον «Χρηστάκη» (Παπουτσή) στον Ανδρέα Παπανδρέου και άνοιξε την ίχυ του παιδιού. Το να ζητάει, όμως, αλληλεγγύη από τον Παπουτσή, όταν ο ίδιος έχει λερωμένη τη φωλιά του, δείχνει ότι ο Κουλούρης έχει από καιρό αναχωρήσει... γι' άλλες πολιτείες.

✓ «Κόκκινη γραμμή είναι μόνο η σωτηρία της χώρας», δήλωσε ο Παπαδήμος. Ποιος έχει χρησιμοποιήσει την ίδια φράση; Ο Παπακωνσταντίνου όταν με την τρόικα ετοίμαζε το Μεσοπρόθεσμο.

Επί δώδεκα ώρες συνεδρίαζαν οι... μεγαλο-Πασόδοι στις 27 Δεκέμβρη, στο πλαίσιο του Πολιτικού Συμβουλίου με διευρυμένη σύνθεση (δηλαδή με τη συμμετοχή και των υπουργών και υφυπουργών). Ξανά μανά συνεδρίαση σε λίγες μέρες, με Γιωργάκη και Πολιτικό Συμβούλιο αυτή τη φορά, όπου ο ΓΑΠ μισάνοιξε τα χαρτιά του. Και Εθνικό Συμβούλιο σήμερα και αύριο, όπου όλοι περιμένουν να ξεκαθαρίσει η κατάσταση, ενώ μέσα στη βδομάδα που τέρασε οργίασε το παροσκήνιο. «Ολοι συνομιλούν με όλους» ήταν το σλόγκαν που κυριάρχησε στον αστικό Τύπο. Σκασίλα μας, ήταν το δικό μας σχόλιο.

Μπορεί οι πάντες να γνωρίζουν ότι ο καυγάς γίνεται για το πάπλωμα, ήτοι για τον αρχηγό θρόνο και τις βαρονίες που μοιράζει στους δικούς του ο κάθε αρχηγός, όμως όλοι τους επιμένουν ότι ογκούν για το μέλλον του τόπου και του λαού. Οι αυτό αποτελεί τη μοναδική τους έγνοια. Οι κοιμούνται και ξυπνούν με την αγωνία πώς θα υπηρετήσουν καλύτερα τον ελληνικό λαό. Και βέβαια, φρόντισαν να διαφρεύσουν στα ΜΜΕ την ακριβώς είτε ο καθένας τους στις 27 Δεκέμβρη (ο Βενιζέλος το έκανε και με non paper), γιατί αυτό απαιτεί το παιχνίδι για το θρόνο (συγνώμη, για το καλό του λαού θέλαμε να γράψουμε).

Ο Γιωργάκης, για παράδειγμα, πέταξε το γάντι στους δελφίνους: «Είμαι εδώ για να συμβάλω, να προσφέρω με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτό μην το αφησθεί τη μοναδική τους έγνοια. Οι κοιμούνται και ξυπνούν με την αγωνία πώς θα υπηρετήσουν καλύτερα τον ελληνικό λαό. Και βέβαια, φρόντισαν να διαφρεύσουν στα ΜΜΕ την ακριβώς είτε ο καθένας τους στις 27 Δεκέμβρη (ο Βενιζέλος το έκανε και με non paper), γιατί αυτό απαιτεί το παιχνίδι για το θρόνο (συγνώμη, για το καλό του λαού θέλαμε να γράψουμε).

Την πρωθυπουργία την έχει ήδη εγκαταλείψει, αναγκαστικά. Την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ θ' αναγκαστεί επίσης να την εγκαταλείψει, θελεί δε θέλει. Πότε, όμως; Αυτό καίει τους δελφίνους, όμως ο Γιωργάκης έχει τη δική του καυόρα. Θέλει να ξαναβγίει πρόσεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, για να μπορεί να συλλατάσσει σε όλο τον κόσμο με μια πολιτική ιδιότητα και να κάνει δημόσιες σχέσεις, μπας και του κάτσει τίποτα καλύτερο στο μέλλον. Ομως, για να ξαναεκλεγεί, θα πρέπει να είναι εν ενεργεία πρόσεδρος του ΠΑΣΟΚ.

Γ' αυτό και τους άφησε πάλι στο περίμενε, με ένα σιβυλλικό «θα κάνω το καθήκον μου». Γ' αυτό έβαλε τον πιο πιστό «κητουρό» του και ίσως τον μόνο που του έχει απομείνει (γιατί οι άλλοι λακίζουν και πάνε να σκαλίσουν άλλους «κήτουρους»), τον Πετσάλνικο, να ξαναθέσει ζήτημα δυαρχίας. Δηλαδή, να πάει το ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εκλογές με άλλο πρόσεδρο (δηλαδή τον Γιωργάκη) και άλλο υποψήφιο πρωθυπουργό;

Κι επειδή οι άλλοι δεν τοπίζουν τότε, στο επόμενο, «στενό» πολιτικό συμβούλιο έκανε την πρόταση ο ίδιος: ανακοίνωσε ότι δεν θα ξαναδιεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ και ζήτησε μέχρι τις επόμενες εκλογές, εβολεί και τη γνωστή σάλτσα για συζήτηση, ιδεολογική αποσαφήνιση, συνέδριο και τα ρέστα. Η πρότασή του δεν πέρασε, αλλά και να περνούσε δεν θα έγινε καμία σημασία, γιατί πρόκειται για ένα όργανο καθαρά διακοσμητικό, στο οποίο δεν συμμετέχει κανένας από τους βαρόνους σαν τα μούτρα τους. Η πλάκα είναι πως κανένας απ'

αυτούς δεν τοποθετήθηκε δημόσια, πλην του Χρυσοχοΐδη, ο οποίος αποτελεί ήδη μια γραφικότητα στην αστική πολιτική ζωή. Ο Λοβέρδος έραψε το στόμα του (όπως δείχνουν τα πράγματα, η «τρόικα» με τους Διαμαντοπούλου-Ραγκούση και τον Μόσιαλο δεν «περπατάει» τελευταία) και ο Βενιζέλος έβαλε τους δικούς του να διαφρεύσουν ότι απορρίπτει μεν την πρόταση Παπανδρέου, θα ήταν όμως διατεθειμένος να τη συζητήσει, αν αυτή συνοδεύστων με πλήρη εκχώρηση της εξουσίας από τον Παπανδρέου. Δηλαδή, ο Μπένι, ως υποψήφιος πρωθυπουργός να οριστεί από τώρα πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ και να έχει την ευθύνη για την κατάρτιση των ψηφοδελτίων.

Είναι στο κόλπο ο Μπένι; Πολύ πιθανόν. Γ' αυτό και αρχικά έκανε μια πρόταση πρακτικά ανεφάρμοστη. Δηλαδή, να τελειώσει το ΠΑΣΟΚ με το ζήτημα της αρχηγίας μέχρι τις 15 Γενάρη, γιατί μετά η περίοδος είναι κρίσιμη, δεδομένου ότι πρέπει να γίνει η διαπραγμάτευση για τη νέα δονοεική σύμβαση και το ΠΑΣΟΚ δεν θα πρέπει ν' ασχολείται με τα εσωτερικά του. Και τώρα που αυτό δεν γίνεται; Εκ των πραγμάτων, σύμφωνα με την πρόταση Μπένι, δεν προλαβάνουν ν' ανοίξουν θέματα εκλογής νέου αρχηγού μέχρι τις βραβεύσεις της Βενιζέλου τον Ιανουάριο.

Α, να μην το ξεχάσουμε. Είχαμε και παράπονο και πίκρα και κλάμα. «Διάφοροι, εντός ή εκτός ΠΑΣΟΚ, θεωρούν ότι θα ήταν σκόπιμο, για πολλούς λόγους, να γίνει ένα πρόσωπο το εξιλαστήριο θύμα, αφορίζοντας έτσι τα πραγματικά προβλήματα του τόπου. Εύκολο είναι να είναι ο Γιώργος Παπανδρέου αυτός ο στόχος», είπε ο Γιωργάκης. «Δεν μπορούν να υπάρχουν ιριγένεις, πετάχτηκε (άντε, να μην π

Απολύσεις και απεργοσπασία

Περίσσεψαν οι καταγγελίες για καπιταλιστικές επιχειρήσεις που απέλυσαν πολλούς εργαζόμενους λίγο πριν εκπνεύσει το 2011, προκειμένου να μη θεμελιώσουν δικαίωμα άδειας για το 2012. Αυτή είναι παλιά τακτική των καπιταλιστών, μόνο που φέτος το φαινόμενο πήρε ιδιαίτερη έκταση, επειδή οι απολύσεις που γίνονται είναι γενικά πολλές. Είναι χαρακτηριστικό ότι στον κλάδο του εμπόριου πάρα πολλές απολύσεις έγιναν ακριβώς στις 31 Δεκέμβρη, αφού δηλαδή πέρασε ο φρότος που έχουν τις γιορτές στα μαγαζιά. Ανυποψίαστοι γ' αυτό που τους περίμενε εργαζόμενοι, πολλοί με αρκετά χρόνια δουλειάς, έκαναν πρωτοχρονιά με την απόλυτη στο χέρι. Γ' αυτούς η γιορτή ήταν σαν δείπνο μετά από κηδεία.

Από τη χορεία των καπιταλιστών που έκαναν πρωτοχρονιάτικες απολύσεις δεν έλειψε και η εργοδοσία της Περισσός ΑΕ, η οποία στις 29 και 30 Δεκέμβρη απέλυσε αιφνιδιαστικά όλους τέσσερις εργαζόμενους από τον 902, φτάνοντας στις 35 τις απολύσεις που έχουν γίνει από το ραδιοσταθμό. Και βέβαια, κατήγγειλαν τους άλλους καπιταλιστές για την τακτική τους, με πύρινα σχόλια από το «Ριζοσπάστη», αλλά για τη δική τους τακτική δεν είπαν κουβέντα.

Από την άλλη, όπως καταγγέλθηκε από τους εργαζόμενους του περιοδικού ΤΙΒΟ, που απεργούν επειδή είναι απλήρωτοι εδώ και δύο μήνες (ανήκει στον διμίλο Γιαννίκου, όπως και το ALTER και ο «Κόσμος του Επενδυτή»), ο Γιαννίκος κυκλοφόρησε απεργοσπαστικό φύλλο με το όνομα ΤΙΒΙ, το οποίο έφτιαξε με δύο δημοσιογράφους και τύπωσε κανονικότατα στην... ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ της Περισσός ΑΕ. Πελάτης είναι ο Γιαννίκος, δεν μπορούσαν να του πουν όχι κι ας ήξεραν πολύ καλά ότι έβγαζε ένα απεργοσπαστικό περιοδικό.

Οταν η ειδηση διέρρευσε κι άρχισε το κράξιμο και οι καταγγελίες από το Ιντερνετ, διαπιστώντας ότι υφίστανται μεγάλη πολιτική ζημιά, εξέδωσαν ονακοίνωση στην οποία λένε ότι «όταν αποκαλύφθηκε ότι το περιοδικό είναι απεργοσπαστικό και ο πραγματικός ιδιοκτήτης είναι ο Κ. Γιαννίκος σταμάτησε τη συνεργασία με τη συγκεκριμένη εταιρία». Σε ποιον τα πουλάνε αυτά; Δεν ήξεραν τόχαμου ότι το περιοδικό ήταν του Γιαννίκου και το έμαθαν εκ των υστέρων! Εκαναν, δηλαδή, μια τόσο μεγάλη δουλειά, έκλεισαν συμβόλαιο, πήραν ενδεχομένως επιταγές, αλλά... δεν ήξεραν με ποιον συνεργάζονταν! Αντί για μια υποκριτική έστω αυτοκριτική, προσπάθουν να βγουν και πάλι στον αφρό.

Για το καλό του λαού, ρε γαμώτο!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Σοσιαλδημοκράτες (που είχαν υποστεί εκλογική συντριβή) είναι έτοιμοι να ξαναπάρουν την κυβερνητική διαχείριση.

Θέλουμε να πούμε, ότι το πολιτικό σύστημα καταφέρνει να βρίσκει λύσεις, αναδιατάσσοντας το πολιτικό του προσωπικό. Είτε θα έχουμε τα δυο κόμματα εξουσίας όπως τα γνωρίζουμε ως τώρα, είτε θα έχουμε μεταλλάξεις και νέες συμμαχίες, σημασία έχει πως το σύστημα πάντοτε καταφέρνει να βρίσκει λύσεις μέσω των εκλογών. Εδώ το 1989 μπήκαν στην κυβέρνηση ο Περισσός και ο ΣΥΝ, δυο φορές μάλιστα, για να βοηθήσουν το σύστημα να βρει κυβερνητική λύση.

Ας πάψουμε, λοιπόν, να παρακολουθούμε σαν μαγεμένοι τις καντρίλιες των απατεώνων αισώπων πολιτικών, νομίζοντας ότι κάτι καλό μπορεί να βγει απ' αυτές. Ας πάψουμε να περιμένουμε λύσεις μέσα από το πολιτικό σύστημα, από τον αστικό κοινοβουλευτισμό γενικότερα. Αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν το σύστημα, θα ήταν παράνομες. Αυτό δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάμε.

Ας αρχίσουμε να κάνουμε πολιτική με άλλο τρόπο. Πολιτική ταξικά αυτόνομη, πολιτική εργατική και λαϊκή, με τρόπο οργανωμένο, με τακτική και σχέδιο. Τέτοια πολιτική, πολιτική που θ' αντιπαραθέσει την εργατική τάξη στο σύνολο των αστικών δυνάμεων και του καπιταλιστικού συστήματος, μπορεί να κάνει μόνο η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης και όχι το αυθόρυμπο κίνημά της, όσον ηρωισμό κι αν επιδείξει ουτό στις ταξικές μάχες που ωριμάζουν. Οπως μια επαναστατική πολιτική οργάνωση είναι ανίσχυρη χωρίς την τάξη που εκπροσωπεί πολιτικά, έτσι και το αυθόρυμπο κίνημα της τάξης είναι τυφλό, χωρίς μια επαναστατική πολιτική οργάνωση. Αυτό διδάσκει η ιστορική πείρα, αυτό διδάσκουν οι εξελίξεις στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες, αυτό διδάσκει η δραματική πείρα της τελευταίας διετίας.

Οταν ξεσπά η λαϊκή αντιβία...

Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να σπηλαύσει την... αριστερότητη και... προβοκατόρικη ανταπόκριση του «Ριζοσπάστη» της περασμένης Τετάρτης (11/1), που αφορούσε στην παρουσίαση του αγώνα του λαού της Νιγηρίας ενάντια στην απόφαση της κυβέρνησης να σταματήσει την κρατική επιδότηση στις τιμές των καυσίμων από την 1η Γενάρη. Απόφαση που υπερδιπλασίασε τις τιμές των καυσίμων στη μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγή χώρα της Αφρικής, που η πλειοψηφία των 160 εκατομμυρίων κατοίκων της ζει με λιγότερα από 2 δολάρια την ημέρα. Πώς... τόλιμης ο αρθρογράφος να αναφέρει ότι καταγράφηκαν «μαζικές διαδηλώσεις, πύρινα οδοφράγματα, αλλά και συγκρούσεις απεργών με αιστυνομικούς»; Συγκρούσεις απεργών με τα... παιδιά του λαού; Πύρινα οδοφράγματα; Μα αυτά δεν είναι προϊόν της... «ύποπτης δράσης των προβοκατόρων»; Συγνώμη, αλλά και στην Ελλάδα η τιμή του πετρελαίου διπλασιάστηκε μέσα σε δυο χρόνια, αλλά οι... «ταξικές δυνάμεις» δεν συμπεριφέρονται έτσι! Το πολύ-πολύ να οργανώσουν μια διαδήλωση (πάντα περιφρουρημένη, φυσικά), αλλά ποτέ έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας. Διότι ακόμη και «στη λαϊκή επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» (κατά τα λεγόμενα της Αλέκας Παπαρήγα από τα εδρα-

να της Βουλής, μετά τον πύρινο Δεκέμβρη του 2008 στην Αθήνα).

Και μη μας πείτε ότι στη Νιγηρία υπάρχουν «άλλες συνθήκες» και ο λαός είναι ώριμος για επαναστατικές αλλαγές, ενώ στην Ελλάδα όχι (σύνθετης «επιχείρημα» των οπαδών της κριτικής της βίας στο εσωτερικό και της αποδοχής της μόνο όταν αυτή εκδηλώνεται σε απόσταση άνω των 5.000 χιλιομέτρων), γιατί θα οις απαντήσουμε ότι στη Νιγηρία ούτε κομμουνιστικό κίνημα υπόρχει ούτε η χώρα βρίσκεται προ των πυλών μιας κοινωνικής επανάστασης. Απλά, η οργή έσπασε σε βία, δύο μόλις μέρες μετά την εφαρμογή του μέτρου που διπλασιάζει τις τιμές των καυσίμων, με τους εξαγγιωμένους διαδηλωτές να κλείνουν βενζινάδικα, να σχηματίζουν ανθρώπινες αλυσίδες σε αυτοκινητόδρομους, να καταλαμβάνουν λεωφορεία. Ο «όχλος»

■ Πορτογαλία

Μεταναστεύστε: η πρωθυπουργική οδηγία προς ανέργους

Αποθραυσμένος από την αδυναμία του εργατικού κίνηματος να αντισταθεί στοιχειωδώς στη λαλάτα των σκληρών μέτρων που εφαρμόζει κατ' εντολή της τρόικας, ο πορτογαλός πρωθυπουργός Πέδρο Πάσος Κοελίο έκανε μια πρωτοφανή για κορυφαίο κυβερνητικό αξιωματούχο κίνηση. Στις 18 Δεκεμβρίου, απευθύνομενος στη νεολαία και στους εκπαιδευτικούς, που πλήττονται ιδιαίτερα από την καλπάζουσα ανεργία, τους κάλεσε να μεταναστέουσιν προτείνοντάς τους μάλιστα χώρες που μιλούν πορτογαλικά, όπως η Βραζιλία και η Αγκόλα. Την επόμενη μέρα, αρκετοί υπουργοί έσπευσαν να επικροτήσουν την πρότασή του, χαρακτηρίζοντάς την ως «αξιόπιστη λύση» ιδιαίτερα για τους εκπαιδευτικούς.

Η πρωθυπουργική πρόταση, που αποτελεί κυνική ομολογία ότι η προπαγάνδα περί επερχόμενης ανόπτυξης είναι απατηλή δημοσιωγία, διαψεύστηκε από τις κυβερνήσεις της Βραζιλίας και της Αγκόλας, που με ανακοίνωσή τους έκαναν γνωμόνια αναγκή εκπαιδευτικών.

Οστόσο, και χωρίς τις κυβερνητικές προτροπές, το μεταναστευτικό ρεύμα αυξάνεται και στην Πορτογαλία. Παρόλο που δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για τη μετανάστευση ανόμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπολογίζεται ότι περίπου 120.000 Πορτογάλοι βγήκαν στο εξωτερικό το 2011, από τους οποίους οι περισσότεροι πήγαν στη Βραζιλία. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Γραμματείας Δικαιοσύνης της Βραζιλίας, ο αριθμός των αιτήσεων για μόνιμη διαμονή από Πορτογάλους αυξήθηκε από 276.703 σε 328.856 μέσα σε έξι μήνες, από το Δεκέμβριο του 2010 μέχρι τον Ιούνιο του 2011. Στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνονται οι πολυάριθμες βίζες που εκδόθηκαν για προσωρινή εργασία, σπουδές και έρευνα.

έφτασε στο σημείο να μαχαιρώσει έναν στρατιώτη και ο στρατός απάντησε με δικυργόνα και σφαίρες στο ψωχνό.

Ολ' αυτά στις 3 Γενάρη, σύμφωνα με ανταπόκριση του Αλ Τζαζίρα. Στις αρχές της βδομάδας που πέρασε, οι συγκρούσεις επικεντρώθηκαν κυρίως στη βόρεια πόλη του Κάνο (στην πρωτεύουσα Λάγος οι διαδηλώσεις ήταν ειρηνικές), με τους διαδηλωτές να καίνε δύο βανάκια και να επιχειρούν να κάψουν το σπίτι του διοικητή της κεντρικής τράπεζας της χώρας, πριν τους σταματ

KONTA

■ Με νομοσχέδιο του Γ. Κουτρουμάνη

Νέο μαζικό πογκρόμ των μεταναστών το 2012

Aπό τα τέλη του 2006, άνοιξε στο αρμόδιο Συμβούλιο Υπουργών της ΕΕ ένας νέος γύρος συζητήσεων, προκειμένου να γίνει κατά πολύ αυστηρότερο το σύστημα καταπολέμησης της λαθρομετανάστευσης στην ΕΕ.

Με την πτώση των χωρών του παλινορθωμένου καπιταλισμού (σε Κεντρική Ευρώπη, Βαλκάνια, Ρωσία) ξαναφούντωσε το μεταναστευτικό ρεύμα προς τις χώρες της ΕΕ. Φυσικά, δεν ήταν μόνο αυτή η αιτία που γέννησε αυτό το ρεύμα. Ήταν και είναι αικόμη οι επεμβάσεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στις διάφορες περιοχές του λεγόμενου τρίτου κόσμου, που ανάγκαζαν και αναγκάζουν τους λαούς αυτών των χωρών να εγκαταλείπουν τις χώρες τους προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα μεροκάματο πείνας μερικών δεκάδων ευρώ δουλεύοντας «παράνομα».

Αρχικά, οι κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ και ιδιαίτερα του γαλλογερμανικού άξονα άφησαν αυτό το ρεύμα ν' αναπτυχθεί σχετικά «ελεύθερα». Στη συνέχεια και συγκεκριμένα στις αρχές του 2007, «διαπιστώνουν» (!) δύτη στη γεωργία, στις οικοδομές, στον καθαρισμό, στα ξενοδοχεία και στα εστιατόρια η λεγόμενη παράνομη απασχόληση κυμαίνεται μεταξύ 4,5 και 8 εκατ. ατόμων.

Το Μάρτιο του 2007, η Κομισιόν εκδίδει το σχέδιο της οδηγίας 52 και τον Ιούνη του 2009 ολοκληρώνονται οι συζητήσεις και η ψήφιση της στα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ενώ τον Ιούνη του 2009 δημοσιεύεται στην εφημερίδα της ΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 17 αυτής της οδηγίας, τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι υποχρεωμένα να την ενσωματώσουν στο εσωτερικό τους Δίκαιο μέχρι τον Ιούλιο του 2011. Στην Ελλάδα η οδηγία δεν έχει αικόμη ενσωματωθεί, όμως το υπουργείο Εργασίας από τις 25 Οκτώβρη του 2011 έχει δημοσιοποίησει το νομοσχέδιο ενσωμάτωσής της και έχει ολοκληρώσει την περιβόλητη διαδικασία της διαβούλευσης, που προηγείται πριν αυτά εισαχθούν στη βουλή για συζήτηση και ψήφιση.

Ο υπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης με τη δημοσιοποίηση αυτού του νομοσχεδίου προσπάθησε να δημιουργήσει την εντύπωση, ότι κύριο μέλημα είναι να στριμώξει τους επιχειρηματίες που απασχολούν μετανάστες χωρίς άδεια διαμονής και εργασίας για να τους νομιμοποιήσουν. Αυτό, όμως, είναι ένα τεράστιο φέμα,

σαν αυτά που συχνά-πυκνά εκστομίζουν οι αιστόι πολιτικοί, κάνοντας το μαύρο άσπρο.

Οι στόχοι που έθεσαν οι Κομισάριοι και οι υπουργοί Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της ΕΕ δεν ήταν να υποχρεώσουν τους καπιταλιστές να νομιμοποιήσουν τους λεγόμενους λαθρομετανάστες, με την επιβολή αυστηρών κυρώσεων, αλλά να απαγορεύσουν αυστηρά την απασχόληση μεταναστών που δεν έχουν άδεια διαμονής και εργασίας, ώστε σε σύντομο διάστημα να πετύχουν την επιστροφή τους στις χώρες τους, μέσω μαζικών πογκρόμ. Η πρόθεση αυτή έχει αποτυπωθεί στις εισηγητικές σκέψεις της οδηγίας. Αυτό έχει επίσης αποτυπωθεί πιο αριθμότερα στην οδηγία του Γ. Κουτρουμάνη, που βέβαια δεν είναι υπουργός προστασίας των εργατών, αλλά των κεφαλοικρατών.

Στην 1η εισηγητική γνώμη της οδηγίας 52, πρώτιστο μέλημα είναι η ενίσχυση των κατασταλτικών μέτρων καταπολέμησης της λεγόμενης λαθρομετανάστευσης και όχι η υποχρέωση των καπιταλιστές να νομιμοποιήσουν τους μετανάστες, δίνοντας σ' αυτούς τα ίδια δικαιώματα.

Περνάμε τώρα στο νομοσχέδιο του Γ. Κουτρουμάνη. Εδώ δεν χρειάζεται να κάνουμε σύνθετους συλλογισμούς προκειμένου να αποδείξουμε ότι ο Γ. Κουτρουμάνης και η κυβέρνησή του επιδιώκουν να διώξουν μαζικά τους λεγόμενους λαθρομετανάστες. Στο άρθρο 14 τα πράγματα λέγονται ανοιχτά:

Πρώτον, αφορά μόνο τους μετανάστες που δουλεύουν στον αγροτικό τομέα, ως υπηρέτες-τριες ή ως αποκλειστικοί νοσοκόμοι-ες, ως καθαριστές και καθαρίστριες. Εποικοδομήστε την καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης, θα έπρεπε να εντατικοποιηθούν στο επίπεδο των κρατών μελών της ΕΕ.

Δεύτερον, και στις παραπάνω κατηγορίες προβλέπονται και άλλες εξαρέσεις. Συγκεκριμένα, αποκλείονται όλοι οι μετανάστες που δεν δουλεύουν τουλάχιστον τον τελευταίο χρόνο πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου. Οπως καταλαβαίνετε, και εδώ θα είναι περισσότεροι αυτοί που θ' αποκλείστούν, γιατί το διάστημα 2010-2011 η μαζική ανεργία έπληξε και τους μετανάστες.

Τρίτον, προβλέπεται ότι οι μετανάστες που δήλωσαν ψευδή στοιχεία αποκλείονται από τη ρύθμιση αυτή και μπαίνουν άμεσα στη διαδικασία της απέλασης. Στη διαδικασία της άμεσης απέλασης μπαίνουν και οι μετανάστες που αποκλείστηκαν από τη ρύθμιση αυτή και για τους λόγους που αναφέραμε παραπάνω.

Ποια θα είναι η τύχη των μεταναστών που θα μπουν στη ρύθμιση αυτή; Είναι υποχρεωμένοι μέσα σε τρεις μήνες να καταγραφούν μαζί με τους εργοδότες. Αυτοί που θα καταγραφούν θα μπορέσουν να πάρουν προσωρινό Αριθμό Μη-

τώρου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ) και να δουλέψουν μόνο για έναν εξάμηνο ακόμη. Στη συνέχεια, πρέπει να φύγουν από την Ελλάδα και να επιστρέψουν στη χώρα τους. Θα μπορέσουν να επιστρέψουν νόμιμα στην Ελλάδα, μόνο εάν το ζητήσει ένας καπιταλιστής και το αίτημά του εγκριθεί από τις «αρμόδιες ελληνικές αρχές».

Ο κανόνας θα είναι να μη βρεθούν καπιταλιστές που θα ζητήσουν από τις ελληνικές αρχές να εγκρίνουν την επιστροφή μεταναστών από αυτούς που έχουν καταγραφεί. Εχουν πολλούς σοβαρούς λόγους, αυτή την εποχή της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, για να μη ζητήσουν την επιστροφή κάποιων από τους καταφεργαμένους μετανάστες για να δουλέψουν στις επιχειρήσεις τους.

Το συμπέρασμα είναι ότι κανένας από τους μετανάστες που δύλα αυτά τα χρόνια δουλεύουν στην Ελλάδα, χωρίς να έχουν άδεια διαμονής και εργασίας, δεν έχει συμφέρον να πάει να καταγραφεί, γιατί μετά από έξι μήνες είναι υποχρεωμένος να εγκαταλείψει την Ελλάδα. Εάν, δε, επιστρέψει στην Ελλάδα θα είναι πάλι «παράνομος».

Στη ρύθμιση αυτή η κυβέρνηση θέλει να στριμώξει και τους 300 απεργούς πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης, στους οποίους έχει χορηγηθεί –για δεύτερο μέχρι στημής εξάμηνο– αναβολή της απελασης. Παραβιάζει έτοις αυτά ακόμη βασικό σημείο της συμφωνίας που τέσσερις υπουργοί έκαναν με αντιπροσωπεία των απεργών πείνας. Οχι μόνο δεν τους δίνει δικαιώματα εργασίας, όπως είχε συμφωνηθεί, αλλά αντίθετα ανοίγει το δρόμο για τη... συντεταγμένη απελασή τους. Οσοι «τασμήσουν» και πάνε να καταγραφούν, συνδεύονται από τον εργοδότη τους, θα πρέπει έξι μήνες μετά την καταγραφή να εγκαταλείψουν την Ελλάδα και να περιμένουν... πρόσκληση για να ξανάρθουν!

Μπαίνουμε έτσι σε μια νέα εποχή. Σε μια εποχή που διώκεται ευθέως το φρόνημα. Η έκφραση αλληλεγγύης προς αγωνιστές που το κράτος βαφτίζει «τρομοκράτες» θεωρείται επίσης έγκλημα, που τιμωρείται με ποινή μέχρι τρία χρόνια φυλακή! Γι' αυτό και πέραν του αυτονότητου καθήκοντος αλληλεγγύης που έχουμε όλοι προς τους συλληφθέντες του Flash, προβάλλει και ένα διαίτερο πολιτικό καθήκον που επιβάλλει να δοθεί μάχη για να αθωωθούν όλοι οι συλληφθέντες. Αν υπάρξουν καταδίκες με τη συγκεκριμένη κατηγορία, τότε θ' ανοίξει ο αισκός του Αιόλου και θα πνεύσει άνεμος χουντοκαταστολής. Θ' αρκεί μια προκήρυξη, μια αφίσα, ένα δημοσίευμα για να βρεθείς κατηγορούμενος με μια τόσο σοβαρή κατηγορία. Στη συγκεκριμένη υπόθεση γίνεται απλώς η πρόβα τζενεράλ. Το αισιόδοξο καθεστώς τρέμει την οργή του λαού και οχυρώνεται προληπτικά.

Στο 18,2% η επίσημη ανεργία τον Οκτώβρη

Το νούμερο είναι εφιαλτικό. Στο 18,2% «μέτρησε» την ανεργία η Ελστατ τον Οκτώβρη του 2011, έναντι 13,5% τον Οκτώβρη του 2010 και 17,5% το Σεπτέμβρη του 2011. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο, οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά περίπου 35%!

Μιλάμε, βέβαια, για μια ανεργία πολύ υποεκτιμημένη, αφού –όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει – αρκεί και μια ώρα εργασίας κατά την εβδομάδα της έρευνας για να μην μετρηθείς ως άνεργος. Κανένας δεν μπορεί να μετρήσει με ακρίβεια την πραγματική ανεργία (ούτε το μοντέλο της ΓΣΕΕ είναι αντικείμενο), ενώ κανένας δεν μετράει την υποαπασχόληση, με την «εκ περιτροπής εργασία» και τη μερική απασχόληση, που κάνουν θραύση, χωρίς οι καπιταλιστές να μπαίνουν καν στον κόπο να τις αναγγέλλουν νόμιμα.

Κι ενώ οι άνεργοι πολλαπλασιάζονται με τοχύτατο ρυθμό, η συγκυβέρνηση «ψήνε» μέτρα που θα χτυπήσουν και το δικαίωμα ένταξης στην επιδότηση ανεργίας (αυστηροποίηση των προϋποθέσεων, που έτσι και αλλιώς ισχνά επιδόματα ανεργίας (η μείωση των κατώτερων μισθών θα χρησιμοποιηθεί ως μοχλός για τη μείωση και τη επιδόματος ανεργίας).

Τρομο-χούντα

Παιχνίδια υφαρπαγής συναίνεσης από τους πανεπιστημιακούς

«Εργολαβικά» ανέλαβε την υπόθεση εξομάλυνσης των σχέσεων με τους πανεπιστημιακούς, ο προερχόμενος από τη ΝΔ αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος. Η μεθοδολογία αυτή χρησιμοποιείται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου για να καμουφλαριστεί η επίθεση που δέχεται το δημόσιο Πανεπιστήμιο, η οποία επιχειρείται να παρουσιαστεί απλά ως ένα λάθος τακτικής της Διαμαντοπούλου, το οποίο η υπουργός πυροδότησε με τις συνεχείς εμπρηστικές της δηλώσεις.

Στο παιχνίδι υφαρπαγής της συναίνεσης των πανεπιστημιακών, έχει μπει για τα καλά ο Αρβανιτόπουλος, ο οποίος οργανώνει για το λόγο αυτό απανωτές συσκέψεις με τα μέλη της συνόδου των πρυτάνεων. Το υπουργείο Παιδείας, μέσω του Αρβανιτόπουλου, προσέφερε ως «δώρα» την υπόσχεση για διευθέτηση του θέματος της παραλαβής και λειτουργίας των Φοιτητικών Εστιών από τα ΑΕΙ, την υπόσχεση για εξαίρεση των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ από την εφεδρεία για ένα χρόνο και την υπόσχεση να ολοκληρωθεί εντός του 2012 ο διορισμός των 500 υπολογίτων εκλεγμένων μελών Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού στα ΑΕΙ και ΕΠ των ΤΕΙ που εκκρεμούν για περισσότερο από ένα έτος. Ομως και εδώ ισχύει το γνωστό ρήτο «φοιτού τους Δαναούς και δώρα φέροντας», το οποίο ο αναπληρωτής υπουργός σπεύδει κάθε φορά να επιβεβαιώνει.

«Συζητήσαμε για την πλήρη εφαρμογή του Νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση, όπως έχω τονίσει από την στιγμή που ανέλαβα τα καθήκοντά μου και όπως άλλωστε τόνισε και έθεσε το πλαίσιο και ο Πρωθυπουργός», δήλωσε ο Αρβανιτόπουλος αφέως μετά τη σύσκεψη με τη σύνοδο των πρυτάνεων, ευθυγραμμίζομενος με την κυβερνητική γραμμή, τη γραμμή του κόμματός του, το οποίο ψήφισε μαζί με το ΠΑΣΟΚ το νόμο-πλαίσιο, αλλά και τη γραμμή σύσσωμου του πολιτικού συστήματος, που θεωρεί ιερουσλία και βόμβα στα θεμέλια του συστήματος και της συνέχειας του αστικού κράτους την παραβίαση και αμφισβήτηση των ψηφισμένων νόμων.

Εν τω μεταξύ, την ερχόμενη Δευτέρα λίγει η προθεσμία για την εκλογή των εσωτερικών μελών των πρώτων Συμβουλίων διοίκησης των Πανεπιστημίων και τα ίδρυματα απειλούνται με διακοπή της χρηματοδότησης. Προς το παρόν, οι πανεπιστημιακές διοικήσεις φαίνονται ανένδοτες στην εκλογή των Συμβουλίων, ώστε να τεθεί σε πλήρη εφαρμογή ο νόμος-πλαίσιο. Θυμίζουμε, μάλιστα, ότι όλα τα Πανεπιστήμια έχουν προσφύγει στο ΣΤΕ, προσβάλλοντας τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών και το νόμο ως αντισυνταγματικό. Το υπουργείο Παιδείας, λοιπόν, το έχουν ζώσει τα φίδια, διαβλέποντας ότι θα φάει ένα αιόλη στρατηγική στρατηγική στην εκλογή της προθεσμίας. Γ' αυτό ο Αρβανιτόπουλος οργανώνει διαδοχικές συναντήσεις με αντιπροσωπεία των πρυτάνεων.

Από την πλευρά τους, οι πρυτάνεις έχουν αρχίσει τα ήξεις-αφήξεις και ζητούν να παραμείνει η αρμοδιότητα για την έγκριση των προϋπολογισμών των ΑΕΙ στις Συγκλήτους και όχι στα Συμβούλια -όπως ορίζει ο νέος νόμος- τουλάχιστον μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες συγκρότησης των Συμβουλίων! Η φράσου Αννα, όμως, εμφανίζεται αδιάλλακτη. «Τόσο ο Αναπληρωτής Υπουργός, όσο και εγώ, έχουμε επαναλάβει πολλές φορές ότι το σημαντικό είναι να προχωρήσει η υλοποίηση του νόμου σε όλα τα επίπεδα. Ο νόμος έχει, ήδη, υλοποιηθεί από συγκεκριμένα ίδρυματα (σ.σ. ενονεί μόνο τα ΤΕΙ Σερρών και Καλαμάτας), άρα, μπορεί να υλοποιηθεί και από τα υπολογίτα, δηλώνει. Βέβαια, τα φιλοκυβερνητικά παταγαλάκια έχουν αρχίσει παράλληλα να διοχετεύουν «πληροφορίες» ότι θα δοθεί μικρή παράταση στα Πανεπιστήμια προκειμένου να προσδιορίσουν τουλάχιστον ημερομηνία για τις εκλογές. Και το πιθανότερο αυτό είναι να γίνει, όσο εν τω μεταξύ θα επεξεργάζονται ίντριγκες και σχέδια για την κάμψη της αντίθεσης των πανεπιστημιακών.

Στη μέγκενη του Μνημόνιου

Με άριες διαθέσεις μπήκε το 2012 για τους εκπαιδευτικούς. Σε συνάντηση που έγινε με την ΟΛΜΕ, η Διαμαντοπούλου ανακοίνωσε ότι δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί ακόμη κι αυτός ο διαγωνισμός του υπουργείου για την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των εκπαιδευτικών και οι διορισμοί για το 2012 θα κινηθούν σε μηδενικά επίπεδα. Εποιητικός της εργασιακής περιόδου θα είναι η πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς ήρθε τώρα και η χαριστική βολή.

Η μέγκενη του Μνημόνιου σημάνει απειλητικά την εκπαίδευση. Από τις 546 όλες κι όλες προσλήψεις που έγιναν πέρυσι (133 στην πρωτοβάθμια και 413 στη δευτεροβάθμια) θα αγγίζουμε το 2012 το μηδέν. Η φθίνουσα πορεία στους διορισμούς την τελευταία τετραετία είναι χαρακτηριστική. Το υπουργείο Παιδείας προετοίμαζε το έδαφος για τη σημερινή απελπιστική σημάδιαση. Από τις 5.836 προσλήψεις το 2008 οδηγήθηκαν στην πρωτοβάθμια και 5.556 το 2009 και πέσαμε στις 2.825 το 2010, προσλήψεις που και πάλι ήταν ψήφουλα μπροστά στις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης.

Με πολυπληθή τμήματα, με μπαράζ συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολείων, με την εξαφάνιση των τμημάτων ένταξης, ενισχυτικής διδασκαλίας, με εκπαιδευτικούς-μπαλαντέρ ανάμεσα σε δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια, με χρηματοδοτήσεις-ψήφουλα στις σχολικές επιπροπές, κ.λπ., το υπουργείο Παιδείας συναγωνίζεται τις άλλες δομές του κρατικού μηχανισμού στην επιδειξη υποτελειας στις απαιτήσεις των τροίκων και του κεφαλαίου.

Κι ενώ έχουν έρθει τα πάνωκάτω στην εκπαίδευση, όπως άλλωστε και σ' όλη την εργαζόμενη κοινωνία, η εποίσχυντη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών, που πουλήσεις της πλάτες της πολιτικής ηγεσί-

γάλους αγώνες τους, συνεισφέροντας τα μέγιστα στην εμπέδωση της αναποτελεσματικότητάς τους (πρόσφατη είναι η εμπειρία από τη μεγάλη απεργία των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματικά από την πρόσληψη των δασκάλων το 2006) και «ξόδεψε» την τελευταία διετία στις σκόρπιες ντουφεκιές των κεφαλών του αστικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), συναντάται με την υπουργό Παιδείας, για την πρόσληψη των νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς αποτελεσματ

Διαδικτυακό σάλο έχει προκαλέσει ένα βίντεο με αμοντάριστα πλάνα, που δείχνουν μπάτσους της ομάδας Δέλτα να έχουν συλλάβει και ξυλοκοπήσει έναν διαδηλωτή και στη συνέχεια, ενώ τον έχουν καθηλωμένο στο έδαφος, να φέρνουν μπουκάλια μπίρας και να τα βάζουν στην τσάντα του. Το περιστατικό είναι το ίδιο ακριβώς με αυτό που είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη, με τον διάσημο πλέον «φορτηγή με τις πυτζάμες». Τότε η σκηνή της ενοχοποίησης καταγράφηκε από επαγγελματία φωτορεπόρτερ καρέ-καρέ, ενώ τώρα καταγράφηκε από έναν ερασιτέχνη κάμερα. Υπάρχει και μια άλλη διαφορά. Στη Θεσσαλονίκη οι μπάτσοι δεν είχαν πάρει ειδήση τον φωτορεπόρτερ που απαθανάτισε το σήσμο της σκευωρίας και μόλις δημοσιεύτηκαν οι φωτογραφίες έσπευσαν να δηλώσουν ότι έγινε λάθος και ν' αποσύρουν τις κατηγορίες. Τώρα, η δημοσιοποίηση καθυστέρησε μισό χρόνο (το γεγονός συνέβη στις 29 Ιουνίου και δημοσιοποιήθηκε στις 31 Δεκέμβρη) και το θύμα της σκευωρίας ενδεχομένως να έχει προφυλακιστεί με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος και να είναι ακόμη προφυ-

Οντως τυφλή!

λακισμένο.

To RealDemocracyGr γράφει στο YouTube, στην περιγραφή του βίντεο και σε σχόλια: «Ο εικονολήπτης Μάνος Τσίζεκ, διαβεβαιώνει ότι δεν έχει γίνει κανένα ειδικό μοντάζ που παραποιεί τα γεγονότα. Η λήψη του πλάνου ξεκίνησε από την οδό Ομήρου, και στη συμβολή της με τη Σταδίου η κάμερα στράφηκε προς τα αριστερά, καταγράφοντας τα όσα φαίνονται στο βίντεο. Ο, τι και να συνέβη νωρίτερα απλά δεν έχει καταγραφεί, γιατί δυστυχώς ο εικονολήπτης δεν είχε φτάσει ακόμα εκεί». «5 λεπτά μετά τη λήψη του πλάνου, μέλος της ομάδας Δ.Ε.Τ.Α επιτέθηκε στον εικονολήπτη, και του έσπασε την κάμερα. Στη συνέχεια τον ενοχοποίησε με συνοπτικές διαδικασίες: πήγε παραδίπλα, έφερε ένα μικρό δυναμιτάκι, και φωνάζοντας στους συναδέλφους του (εκ των οποίων κάποιοι του λέγανε να τον αφήσει) δίτι ο εικονολήπτης

«κρατάει εκρηκτικά», τον παρέδωσε στην άμεση δράση και τον έστειλε express - συστημένο στην Γ.Α.Δ.Α.». «Το συγκεκριμένο βίντεο αποτελούσε μέρος μιας μεγάλης συλλογής πλάνων, και αφενάς λόγω της αναστάτωσης εκείνων των ημερών αφετέρου λόγω κατοπινών βιοποριστικών υποχρεώσεων, πέρασε απαρατήρητο για πολλούς μήνες». «Μονταρίστικε και ανέβηκε πολύ βιαστικά, σε μια βάση τύπου "κάλιο αργά παρά ποτέ". Δυστυχώς δεν φαίνεται και δεν γνωρίζουμε το πριν. Το μετά, ωστόσο, είναι γνωστό».

Ουδείς στο κράτος, όμως, ευαισθητοποιήθηκε από τη συγκλονιστική αποκάλυψη. Ειδικά οι εισαγγελικές αρχές, που θα έπρεπε να κινηθούν σε δυο κατευθύνσεις. Πρώτο, να βρουν ποιος είναι ο συλληφθείς που του φόρτωσαν τα «μπουκάλια» και δεύτερο να βρουν ποιοι είναι οι μπάτσοι που έσπασαν τη σκευωρία. Η Δικαιούση είναι όντως τυφλή. Τυφλή όταν βρίσκεται μπροστά σε καραμπινάτες περιπτώσεις αισθαιρεσίας μπάτσων ενάντια σε πολίτες, όταν αυτοί οι πολίτες τυχαίνει να ανήκουν στον «εσωτερικό εχθρό».

Δωράκι στους μεγαλοξενοδόχους

Επικαλούμενη «τη διατήρηση της εμπορικής και μισθωτικής αξίας του ξενοδοχείου "Μακεδονία Παλλάς" και της λειτουργικότητας του κτηρίου μέχρι την ανάληψη της εκμετάλλευσής του από τον ανάδοχο του διεθνούς διαγωνισμού», καθώς και «την επαναπρόσληψη του απολυθέντος πρωστικού», η διοίκηση του ΙΚΑ αποφάσισε να κάνει ένα πρωτοχρονιάτικο μποναριά στον όμιλο Δασκαλαντωνάκη, συνεχίζοντας τη μίσθωση του ξενοδοχείου «Μακεδονία Παλλάς» για δέκα μήνες (με δικαίωμα μονομερούς παράτασης από το ΙΚΑ για άλλους 3 μήνες), έναντι του εξετελιστικού τιμήματος των 5.000 ευρώ το μήνα!

Ο συγκεκριμένος καπιταλιστικός όμιλος εκμεταλλεύεται το «Μακεδονία Παλλάς» από το 1995 και μετά από διαφωνία με τη διοίκηση του ΙΚΑ για το ύψος του μισθώματος, αποφάσισε την καταγγελία της σύμβασης, ενώ χρωστά ήδη στο ΙΚΑ 3,2 εκατ. ευρώ. Η διοίκηση του ΙΚΑ δίνει τζάμπιτα ένα τεράστιο ξενοδοχείο στον όμιλο Δασκαλαντωνάκη, ανακοινώνοντας ότι «η εταιρεία θα δεσμευθεί να επαναπροσλάβει σταδιακά και το αργότερο εντός 45 ημερών από την έναρξη της διότυπης σύμβασης το 95% των μόνιμων θέσεων εργασίας που είχε από την 1η Οκτωβρη του 2011». Η εταιρία είχε ήδη απολύσει το Σεπτέμβρη 36 εργαζόμενους και τώρα μπορεί να μην επαναπροσλάβει άλλους εφτά, αν και κανείς δεν πρόκειται να ελέγξει πόσους θα επαναπροσλάβει. Η ανακοίνωση του ΙΚΑ, άλλωστε, δεν κάνει καμιά αναφορά στις εργασιακές σχέσεις με τις οποίες θα γίνει η επαναπρόσληψη πρωστικού.

Πάντα στα ύψη ο τιμάριθμος

Κατά 3,3% αυξήθηκε ο μέσος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή το δωδεκάμηνο του 2011 σε σύγκριση με το δωδεκάμηνο του 2010, έναντι αύξησης 4,7% που σημειώθηκε κατά την ιδιαίτερη σύγκριση του 2010 προς το 2009, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσιοποίησε την περασμένη Τετάρτη η ΕλΣτατ.

Αυτή η εξέλιξη δείχνει ότι σε μια οικονομία που η κατανάλωση εξακολουθεί να πέφτει κατακόρυφα, οι καπιταλιστές της βιομηχανίας και του εμπόριου εξακολουθούν να κερδοσκοπούν, εκμεταλλεύονται τη μονοπώληση της αγοράς, που τους επιτρέπει να καθορίζουν τις τιμές.

Είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία για την κατά 2,4% αύξηση του Δείκτη τον Δεκέμβρη του 2011 σε σχέση με τον Δεκέμβρη του 2010. Τη με-

γαλύτερη συμμετοχή στην αύξηση του Γενικού Δείκτη είχαν οι ομάδες «Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά» (4,3%), «Άλκοολούχα ποτά και καπνός» (4,6%), «Στέγαση» (7,9%, λόγω αύξησης των τιμών των καυσίμων), «Μεταφορές» (2%, λόγω αύξησης των τιμών των καυσίμων, των τελών κυκλοφορίας και των εισιτηρίων), «Ξενοδοχεία, καφέ, εστιατόρια» (3,1%) και «Άλλα αγαθά και υπηρεσίες» (1,9%, λόγω αύξησης των ασφαλιστρων στα αυτοκίνητα και δίκυκλα και των ειδών ατομικής φροντίδας). Αντίθετα, ανεπαίσθητες ήταν οι μειώσεις σε ορισμένες άλλες ομάδες: «Ενδυση, υπόδηση» (-0,6%), «Διαρκή αγαθά, ειδή νοικοκυρίου και υπηρεσίες» (-0,1%), «Υγεία» και «Επικοινωνίες» (-0,4%), «Αναψυχή, πολιτιστικές δραστηριότητες» (-1,1%), «Έκπτωση» (-0,9%).

Ο Παπούλιας και οι μπάτσοι του

Κατάλαβε ο εθνικός παρελαστιάρχης ότι με τα κροκοδειλια δάκρυα και την επίκληση των αντιστασιακών περγαμηνών της πρώτης νιότης του δεν έπεισε κανέναν, γι' αυτό και φρόντισε να οχυρωθεί πίσω από τους πραϊτοριανούς του αστικού κράτους. Οι μπάτσοι υποτίθεται ότι προστάτεψαν τον Κάρολο Παπούλια από τις λαϊκές αποδοκιμασίες στη Χαλκίδα, τη μέρα των Φώτων. Το μόνο που κατάφεραν, όμως, ήταν να τον εκθέσουν αικόμη περισσότερο στα μάτια του ελληνικού λαού.

Οι πέντε από τους διαμαρτυρόμενους που συνελήφθησαν και κατηγορούνται για «προσβολή του προέδρου της Δημοκρατίας», αδίκημα που τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, ενδεχομένως να μη φτάσουν ποτέ στο δικαστήριο. Από το λαό της πόλης έξαρτόταν (το αξιόποιτον του συγκεκριμένου αδικήματος εξαλείφεται μετά από έξι μήνες). Ανεξάρτητα, όμως, από την ποινική εξέλιξη της υπόθεσης, η κίνηση των μπάτσων να στραφούν αιμέσως ενάντια σε μη βίαια διαμαρτυρόμενους πολίτες, εφαρμόζοντας μια ποινική διάταξη που αμφιβάλλουμε αν έχει εφαρμοστεί άλλη φορά (αποτελεί υπόλειμμα της αλήστου μνήμης «περιύβρισης αρχής»), στιγματίζει ανεξίτηλα τον ίδιο τον Παπούλια, που δεν έκανε την παραμικρή δήλωση, σημάδι του ότι ο ίδιος και το επιτελείο του είχαν ζητήσει από τους μπάτσους να δράσουν έτσι. Το βρυκολάκιασμα ενός υπολείμματος του αντιδραστικού βασαρικού ποινικού κώδικα επιβεβαιώνει ότι πρόγιατε βρισκόμαστε σε πόλεμο. Σε πόλεμο του λαού με την εξουσία του κεφαλαίου.

Πούλησαν 4 Airbus σε τιμές σκραπ!

Τέσσερα αεροπλάνα Airbus

A340-300, αγορασμένα προς 560 εκατ. ευρώ, πουλήθηκαν προς 40,4 εκατ. δολάρια, ήτοι προς 31 εκατ. ευρώ περίπου (στο 5,5% της τιμής αγοράς τους!), από τη συγκινέστερη Παπαδήμου. Την απόφαση πήρε η διυπουργική επιτροπή ιδιωτικοποίησεων και φέρει τις υπογραφές των Βενιζέλου, Χρυσοχοΐδη, Παπακωνσταντίνου, Βορίδη και Κουτρουμάνη.

Τέσσερα αεροπλάνα, τα μοντέλα των οποίων στην αγορά πουλιούνται μεταξύ 25 και 35 εκατ. ευρώ το ένα, πουλήθηκαν όλα μαζί για 31 εκατ. ευρώ! Πουλήθηκαν, δηλαδή, σαν παλιοστέρα. Το ονόταν ή όχι σκραπ φαίνεται από την εταιρία που τ' αγόρασε, την αμερικανική Apollo Aviation Group, η οποία ασχολείται με ενοικιάσεις αεροσκαφών. Η εταιρία αυτή θα πάρει τα τέσσερα αεροπλάνα, τα μοντέλα των οποίων μικρότερες προσφορές ή και σε παντελή αδυναμία ολοκλήρωσης σοβαρής αγοραπωλησίας, ενώ το κόστος του ελληνικού Δημοσίου για την διαχείριση των αεροσκαφών από την υπόκειται να αυξηθεί.

Πρόκειται για αγυρτεία. Λες και μιλούν σε ηλιθιους. Αυτοί που στραγγίζουν καθημερινά το ελληνικό λαό, αυτοί που λένε κυνικά ότι «υπάρχει αικόμη λίπος να καίει», αυτοί που τάχα νοικοκυρεύουν το κ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

*Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!*

Καλή χρονία (τι γελάτε ρε;) συντρόφια και καλώς ανταμώνουμε στο έτος που σύμφωνα με τους Ινκας (ποιο Ινστιτούτο Καταναλωτών ρε;) και μερικούς κυβερνητικούς τηλεβιθλιοπώλες, έρχεται η συντέλεια (σουν τέλη, αι!). Θα προηγηθεί η έλευση της τρόικας που δέλει να κόψει τον 13ο, αλλά και κα' να δυο μισθώσεις ακόμη από τους εναπομείναντες. Η μισή καθεστωτική αριστερά δα συνεχίσει να ζητάει συστράτευση με τις μεσοιανικές δυνάμεις της ανατροπής μη τυχόν και ξεφύγει κανείς και πέσει σε κα' τζάμι. Και η άλλη μισή, τώρα που τα τζιπάκια και τα λαρτόρια της γύρισαν από τα χιονοδρομικά κέντρα, δα συγγράφει περισπούδαστα άρδρα πάνω στις εμπνεύσεις που είχε στα χιονισμένα σαλέ και δα οραματίζεται την Ευρώπη των λαών και του καπιταλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο.

«Πρέπει η ρωκά τα πάρουμε απόφαση, η γαλήνη, η αμέριμνη χαρά, η λεγόμενη ευτυχία ανήκουν σε άλλες εποχές, περασμένες ή μελλούμενες, όχι στη δικιά μας. Μπήκαμε πια εμείς στον αστερισμό της αγωνίας...» [Νίκος Καζαντζάκης – «Αναφορά στον Γκρέκο»]

*Ti (παιδικές) χαρές φέρνει
η νέα γονιά;*

μαστε μόνο εκείνα τα σοφά λόγια που λένε ότι «όταν δείχνεις κάποιον με το ένα δάχτυλο, μην ξεχάσες ότι τα υπόλοιπα τέσσερα δάχτυλά σου δείχνουν εσένα». Εν προκειμένω, ίσως να μην τον δείχνουν μόνο τα δάχτυλά του, ίσως να μην τον δείχνουν μόνο δάχτυλα... Πάντως η εσωτερη φωνή της Κοκκινοσκουφίτσας την προστάζει: Τι asshole είσαι και ασχολείσαι; Θα λάβει τη δέση του στον σκουπιδοτενέκε της Ιστορίας (εκτός αν γίνει καμιά στραβή για τον ίδιο και το σινάφι του και πάει εκεί γάμοι όντας).

«Γκρεμίστε κάθε μορφή παρασιτισμού, τους ανίκανους πολιτικούς, τους αργόσχολους υπαλλήλους, τους αγιογδύτες κληρικούς, τους άνομους δικαστές, τους αδούλευτους αριστοκράτες, τους λερωμένους κονδυλοφόρους, τους πρωταθλητές της μίζας, τους γλείφτες της εξουσίας... Κάντε αυτή τη ρίξη και δια μιας δια απλοποιηθεί το πρόβλημα της μιζέριας. Απλοποίηση ανεπιδύμητη στην εξουσία» (Victor Hugo)

Τώρα, εδώ που τα λέμε, έχει πολλές παραμέτρους αυτή η υπό-
θεση με τον Κίμωνα Κουλούρη. Μην τα δέλετε μασημένα, αλλά
εμείς δυσκολεύομαστε να πάρουμε δέση...

Βεβαίως και συντασσόμαστε με την πρόταση Γιακουμάτου, έσπω και ανταποδοτικά για έναν άνδρωπο που τόσο υλικό μας έχει δώσει. Να νοικιαστεί λοιπόν η Ακρόπολη σε ιδιώτες, όμως δεν θα πρέπει να μείνουμε εκεί και να αντιμετωπίζουμε τόσο κοντόφθαλμα την... ανάπτυξη. Καλό δα ήταν να νοικιαστούν σε ιδιώτες και η βουλή, το Μέγαρο Μαξίμου και μια σειρά από άλλα σημεία που έχουμε κατά vou...

Και φυσικά είναι σαφές ότι απαγορεύεται ο εγκωμιασμός της τρομοκρατίας. Φροντίζουν να μας το δημιύζουν κατά καιρούς οι ελέω θεού βθελυροί δικτάτορες και τα γελοία φερέφωνά τους, οι τσαρολατάνοι κονδυλοφόροι. Επιτρέπονται μόνο τα γελοία και γλοιώδη εγκώμια των χαμερών αργυρώνητων και γονατιστών δουλών του συστήματος, που προσπαθούν να πείσουν ότι δεν είναι τρομοκρατία οι άστεγοι, οι εξαδημένοι σε απόγνωση ή ακόμα και σε δάνατο, οι απολύσεις, η ανεργία, η ακρίβεια, το τοάκισμα κάθε μορφής αντίστασης, η εκποίηση του πλούτου στα αρπακτικά, οι «νόμιμες» ληστείες μιας αλήτικης συμμορίας, όλα αυτά που συνιστούν τον ορισμό της λέξης «τρομοκρατία» μην αφήνοντας κανένα περιδώριο διαφυγής...

Πέρασαν λοιπόν οι γιορτές (τι γελάτε πάλι ρε!}, έφυγαν οι καλικάντζαροι και έμειναν οι δεινόσαυροι, τα παχύδερμα και τα κτήνη. Που αφού περιφέρθηκαν με την αρμόζουσα σεμνότητα σε κολαστήρια των οποίων τυγχάνουν στυλοβάτες, κάθισαν στα γιορτινά γι' αυτούς τραπέζια και πειριδρόμιασαν. Χωρίς τα στιλπνά κεφάλια τους να κινδυνεύουν να κατρακυλήσουν στις άθλιες οδούς με τα λαμπρά ονόματα των προγόνων τους, χωρίς να νιώθουν καμιά απειλή και καμιά πίεση από τις μισερές στρατιές των καταφρο-
ΒΕΛΙΓΜΟΥ

«Είμαι η θρησκεία, που φανερώνω τη δέληση των ουρανών στα πλήθη που δεν έχουν δέληση γιατί δεν έχουν γνώση. Είμαι η Θρησκεία, που ευλογάει τους χρυσούς, τους επίσημους φονιάδες που λάμπουν από λίπος κι από ακαμπτιά κ' έχουν τα μάτια του πετρίτη που από το πιο μεγάλο ψήλος βρίσκουν το πιο βαθιά κρυμμένο κέρδος. Είμαι η θρησκεία, που καταριέται τα δύματα, τα δύματα της και που, όσο αρνιόνται, τόσα τα βιδήζει μες την τρομάρα αιώνιας ποινής πάνω στη Γη και κάτου από το Χώμα! [Κώστας Βάρναλης – «Η πρόνοια»]

Αντε να δούμε πώς θα παλιώσει η νέα χρονιά...
Κακκινοσκουφίδα

κτάκτο στρατοδικείο

■ 10η συνεδρίαση
Πέμπτη, 5.1.2012

Στο προηγούμενο ρεπορτάζ από τη δίκη του Επαναστατικού Αγώνα, αναφέρομενο στον χημικό της Ασφάλειας, υπό τον τίτλο «Επιστήμονας ή μπάτσος», γράφαμε: «Η σημερινή διαδικασία έκλεισε με τον Παπαθανασάκη Νο 2 ή Παπαθανασάκη της Χημείας. Αν ο Παπαθανασάκης ήρθε στο δικαστήριο με ύφος χιλίων καρδιναλίων, ο χημικός της Ασφάλειας Δημήτρης Καθάριος ήρθε με ύφος χιλίων διδακτόρων. Είναι ο υπεύθυνος για τους ελέγχους DNA και επίσης δεν στήκωνε αντιρρήσεις σε ό,τι έλεγε. Ενας χτεσινός, με σπουδές χημικού κι ένα μεταπτυχιακό (στην Αγγλία!) στη βιολογία των τροφίμων, με καθόλου έως ελάχιστη πείρα, προσλήφθηκε ως πολιτικός υπάλληλος στην Ασφάλεια και συμπεριφέρεται χειρότερα κι από ασφαλίτη. Υπερασπίζεται το μαγαζάκι του φραντακότερα απ' ό,τι υπερασπίζονται οι μπάτσοι τα δικά τους».

Στη σημερινή συνεδρίαση αυτή η εκτίμηση επιβεβαιώθηκε πλήρως. Ο Καθάριος κυριολεκτικά παραφιλούσε. Από επιστημονική άποψη αποδείχτηκε ότι οι γνώσεις του δεν ξεφεύγουν από τις γνώσεις ενός παρασκευαστή χημικού εργαστηρίου. Δηλαδή, ενός ανθρώπου που χειρίζεται ένα μηχάνημα, βάσει ενός μάνιου αλ που του έχει δοθεί, χωρίς ουσιαστικές επιστημονικές γνώσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι οι συνήγοροι υπεράσπισης, επιστήμονες που δεν έχουν καμιά σχέση με τη χημεία και τη μοριακή βιολογία, έχοντας μελετήσει μερικά άρθρα, μερικές εκθέσεις, κάποιες βασικές επιστημονικές επιστημόνεις, κατάφεραν να αποκαλύψουν την ασχετούντη του.

Και τι έκανε ο Καθάριος; Κατέφευγε σε αοριστολογίες, σε ταυτολογίες και στο ανύπαρκτο κύρος της αυθεντίας του! Ο γράφων, με σπουδές χρυσικού μηχανικού, με το ζόρι συγκρατήθηκε να μη φωνάξει αρκετές φορές «τι λες , ρε άσχετε;». Ενας επιστήμονας, όταν ανακρέπεται σε ζητήματα του επιστημονικού του αντικείμενου είναι σαφής. Ανακρέπεται στις βεβαιότητες, όταν υπάρχουν, και στις αβεβαιότητες, ορίζοντάς τες με σαφήνεια. Αντίθετα, ένας ασφαλίτης προσπαθεί συνέχεια να θολώσει τα πράγματα, μιλάει με υπαινιγμούς, φάσκει και αντιφάσκει, δινεί διαφρετικές απαντήσεις στο ίδιο

Αναφερόταν για παράδειγμα σε «θύρυβο» που εισάγεται από το μηχάνημα που κάνει την ανάλυση του γενετικού υλικού, χωρίς ποτέ να προσδιορίσει το ποσοστό αυτού του «θυρύβου», ούτε καν να ορίσει την έννοιά του. Λες και επρόκειτο για... ηχητικό θύρυβο και όχι για συμμετοχή του μηχανήματος στο αποτέλεσμα, με θετικό ή αρνητικό πρόσημο (σφάλμα). Οποιαδήποτε μέτρηση, μηχανική ή ηλεκτρονική, επηρεάζεται από το όργανο μέτρησης, που έχει μια ορισμένη «ανοχή», συν ή πλην. Αυτήν ο Καθάριος ουσίας δεν έχει όριο. Ούτε μετρήσεις

δεπτοτε την όρισε. Ούτε είπε πώς «καλιμπράρεται» το μηχάνημα για να είναι όσο γίνεται περισσότερο ακριβές. Ακόμη, αναφερόταν σε στατιστική επεξεργασία, χωρίς ποτέ να ορίσει την τυπική απόκλιση του δείγματος, η οποία καθορίζει και το μέγεθος του πιθανού σφάλματος, συν ή πλην.

Κι όμως, αυτή η στατιστική εκτίμηση γίνεται βάσει μιας βάσης δεδομένων DNA, που έχει φτιάξει κάποια στιγμή η Ασφάλεια και αποτελείται από δείγματα 350 ατόμων! Αυτή η βάση παραμένει επτασφράγιστο μυστικό. Κανένας δεν ξέρει πότε και βάσει ποιας μεθόδου την έφτιαξαν και ποιο ακριβώς είναι το στατιστικό νούτερο που χρησι-

ποιούν. Κάθε στατιστικό μοντέλο, όπου και αν εφαρμόζεται, εμπειρίχει πιθανότητες σφάλματος. Μικρές ή μεγάλες. Κι αυτές οι πιθανότητες –το εύρος του πιθανού σφάλματος– ορίζονται με σαφήνεια, όταν το μοντέλο το χειρίζονται επιστήμονες. Αντίθετα, όταν το χειρίζονται ασφαλίτες, εξαφανίζουν την πιθανότητα σφάλματος και λένε –όπως έκανε ο Καθάριος– ότι δεν υπάρχει κανένα περιθώριο σφάλματος! Οποτε αφισβητήθηκε αυτό από τους συνηγόρους, με βάσιμα επιχειρήματα, οι απαντήσεις του Καθαρίου ήταν στο στυλ... Παπαθανασάκη: «έτσι είναι, επειδή έτσι σας το λέω εγώ».

Και την πρώτη μέρα της κατάθεσής του και σήμερα, ο Καθάριος υποστήριζε με θέρμη ότι η δουλειά του ελέγχου των πειστηρίων είναι απολύτως ασφαλής. Υποτίθεται ότι γίνεται από ασφαλίτες οι οποίοι είναι εκπαιδευμένοι και φορούν ειδικές στολές, έτσι που να διασφαλίζεται ότι δεν θα υπάρξει επιμόλυνση των πειστηρίων και των δειγμάτων που παίρνονται απ' αυτά. Σχολιάσαμε στο ρεπορτάριο για την προηγούμενη συνεδρίαση, ότι αυτός δεν είναι πάρων όταν συλλέγονται τα τεκμήρια, δεν είναι καν τηματάρχης της υπηρεσίας και γι' αυτό, αν ήταν επιτήμονας και όχι ασφαλίτης, θα ελέγει ότι «εγώ ξέρω τι μου δείχνει ένα δείγμα που εξετάζω, ενώ για το πώς συλλέγηται το δείγμα και τι έγινε μέχρι να φτάσει σε μένα δεν ξέρω τίποτα». Είχε μείνει άγαλμα, όταν η Δ. Βαριανού του είχε δείξει φωτογραφίες με όπλα πεταμένα σ' ένα στρώμα ή σε χαρτόνια στο πάτωμα. Παρά ταύτα, σήμερα, μολονότι αναγκάζοταν συνεχώς να παραδεχτεί ότι δεν έχει άμεση γνώση, επέμενε ότι οι ασφαλίτες που συλλέγουν τα τεκμήρια και παίρνουν τα δείγματα έχουν εκπαιδευτεί να ενεργούν σε τρόπο που ν' αποφεύγονται οι επιμολύνσεις και οι δευτερογενείς και τριτογενείς μεταφορές βιολογικού υλικού πάνω στα πειστήρια.

Και τι αποδείχτηκε από τις ερωτήσεις της Μ. Δαλιάνη; Οτι τα πειστήρια παρέμειναν επί ενάμιση μήνα σε άγνωστο χώρο, πριν πάνε στο εργαστήριο ονάλυσης DNA! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά σε 12 δείγματα βιολογικού υλικού που βρέθηκαν σε 476 πειστήρια που πάρθηκαν από το σπίτι της Παιονίου 18, τα 7 δείγματα ανήκουν σε «ιικιοιλογημένως θίξαντες». Δηλαδή, σε ασφαλίτες που χειρίστηκαν τα πειστήρια! Βρήκαν μόνο 12 δείγματα DNA και απ' αυτά τα 7, δηλαδή το 60%, ανήκαν σε ασφαλίτες που έπιασαν τα πειστήρια! Τόσο προσεκτικά κάνουν τη δουλειά για την οποία υποτίθεται ότι εκπαιδεύτηκαν! Από τις ερωτήσεις της Π. Γιαννακοπούλου αποκαλύφθηκε ότι στα διάκροφα σπίτια μπήκαν 12 εισαγγελείς, που δεν πήραν κανένα μέτρο, ότι σ' ένα σπίτι μπήκε τέντε φορές ο κλειδαράς, επίσης χωρίς κανένα μέτρο, το ίδιο και οι διαχειριστές που χρησιμοποιήθηκαν ως μάρτυρες στις κατ' οίκον έρευνες. Αποκαλύφθηκε ακόμη, ότι το σπίτι του Κορτέζη σφραγίστηκε και οι ασφαλίτες έφυγαν κουβαλώντας τα πειστήρια μέσα σε κούτες, χωρίς να ενοχλούνται από τις κάμερες που τους απαθανάτιζαν!

Η Μ. Δαλιάνη τον στριμώχνει στη γωνία. Απαντήσατε τέσσερις φορές μέχρι τώρα –του λέει – ότι δεν έγινε καμία επιμόλυνση των πειστρίων και από τις ίδιες τις εκθέσεις σας αποκαλύπτεται ότι επιμολύνατε εσείς οι ίδιοι 7 στα 12 δείγματα βιολογικού υλικού που βρήκατε. «Εκπαιδεύτηκαν τα άτομα και ακολουθήθηκαν οι προβλεπόμενες διαδικασίες, απαντά μονότονα ο Καθάριος. Κι ενώ κυριολεκτικά παραληρεί, καταλαβαίνοντας ότι έχει πιαστεί να ψεύδεται χονδρειδέστατα, παρεμβαίνει ο πρόεδρος για να τον σώσει: «Δεν γίνεται μέχρι το βράδυ να ρωτάμε το ίδιο πράγμα», λέει. «Θα τα αξιολογήσετε στο τέλος, ξέρουμε», παραπτερίζει σαρκαστικά ο Ν. Μαζιώτης. Τσουρουφλισμένος ο πρόεδρος, αναγκάζεται να επανέλθει λέγοντας ότι «μπορεί να είναι σημαντική η επισήμανση, αλλά να μη ρωτάμε συνέχεια το ίδιο»!

Ο Καθάριος ακολουθεί την τακτική άλλο να τον ρωτάνε οι συνήγοροι και σε άλλο να απαντά. Ούτε μια φορά, όμως, ο πρόεδρος δεν παρενέβη για να τον επαναφέρει στην τάξη και να του πει ν' απαντά στις ερωτήσεις κι όχι να λέει τα δικά του. Ιδια αδιαφορία από την έρσος και όταν ο Μ. Λαζαρίνης

■ 3η συνεδρίαση Δευτέρα, 9.1.12

Για τη Δευτέρα 16 Γενάρη διακόπηκε η δίκη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, μετά από αίτημα των κατηγορούμενων, οι οποίοι είχαν και πάλι διασπαρεί σε διάφορες φυλακές της χώρας, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουν να έχουν καμία συνεργασία με τους συνηγόρους τους.

Αμέσως μετά την έναρξη της συνεδρίασης και την ανάγνωση των μαρτύρων κατηγορίας που είχαν κληθεί για τη σημερινή συνεδρίαση, ζήτησε το λόγο ο Μιχαήλης Νικολόπουλος, για να κάνει μια δήλωση εκ μέρους και των τεσσάρων κατηγορούμενων, σχετικά με το ζήτημα των μεταγωγών τους στις φυλακές Τρικάλων, Γρεβενών και Κομοτηνής. Θυμίζουμε ότι στις 20 Δεκεμβρίου, μετά από αίτημα των συνηγόρων και των κατηγορούμενων, το δικαστήριο είχε αποφασίσει τη διακοπή της δίκης για τις 9 Γενάρη, προκειμένου συνηγόροι και κατηγορούμενοι να μπορέσουν να συνεργαστούν.

Από μεριάς συνηγόρων είχε υποβληθεί αίτημα προς τον εισαγγελέα της έδρας και το δικαστήριο να φροντίσουν ώστε οι κατηγορούμενοι να παραμείνουν στη φυλακή του Κορυδαλλού, προκειμένου να έχει νόημα

η διακοπή της δίκης. Πρόεδρος και εισαγγελέας δήλωσαν αναρμόδιοι γι' αυτό το θέμα. Σύμφωνα, όμως, με την κατηγγελία των κατηγορούμενων, ο εισαγγελέας εκτελεστης ποινών απάντησε προφορικά στη Διεύθυνση της φυλακής στο γραπτό αίτημά τους να παραμείνουν στον Κορυδαλλό, ότι είναι αναρμόδιος. Παρέπεμψε, δε, στο δικαστήριο! Μ' όλλα λόγια, δικαστήριο και εισαγγελέας εκτελεστης ποινών παίζουν μπαλάκι τις ευθύνες τους, αυτοανικρυσσόμενοι σε αναρμόδιους, ενώ την ίδια στιγμή οι κατηγορούμενοι μετάγονται προκλητικά σε φυλακές μακριά από την Αθήνα.

Με την ίδια προκλητικότητα αντιμετώπισε ο πρόεδρος του δικαστηρίου και σήμερα τους κατηγορούμενους. Αρχικά και για μερικά λεπτά επέμενε να μη δίνει το λόγο στον Μ. Νικολόπουλο, που δήλωσε ευθύς εξαρχής ότι θαλεί να κάνει μια δήλωση για τις μεταγωγές. Χρειάστηκε να επιμείνει με τη σειρά του και ο Μ. Νικολόπουλος, ότι πρέπει να προηγηθεί των συνηγόρων (που θα ζητούσαν νέα διακοπή), με τους οποίους άλλωστε είχε συνεννοηθεί, για ν' αναγκαστεί ο πρόεδρος να του δώσει το λόγο.

Η δήλωση που έκανε εκ μέρους

όλων των κατηγορούμενων ο Μ. Νικολόπουλος, διακοπτόμενος από τον πρόεδρο, προφανώς για να τον κάνει να χάσει τον ειρμό του, ήταν η εξής:

«Αυτό το δικαστήριο, όπως είπα και παλαιότερα, είναι ένα πολιτικό στρατοδικείο. Μια πολύ καλή απόδειξη όλων αυτών είναι το ζήτημα των μεταγωγών. Στην προηγούμενη συνεδρίαση είχε ζητηθεί από δύο πέρα, μεσω των συνηγόρων μας, η παραμονή μας στη φυλακή Κορυδαλλού. Η έδρα δήλωσε αναρμόδιότητα και είχε γραφτεί στα πρακτικά –εάν θέλετε ανατρέχετε και το βλέπετε– και μας παρέπεμψε στον εισαγγελέα εκτελεστης ποινών. Ο εισαγγελέας εκτελεστης ποινών, μετά από αίτημά μας μέσα από τη φυλακή, μας απάντησε, πάλι μέσα από τη φυλακή, ότι είναι αναρμόδιος και ότι η αρμοδιότητα είναι στην έδρα του δικαστηρίου.

Προφανώς δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Εδώ και ένα χρόνο μας μεταφέρουν από φυλακή σε φυλακή έχοντας κάνει συνολικά δεκάδες μεταγωγές. Προφανώς, αυτό γίνεται για τη φυσική μας απομόνωση και την ελειψή επικοινωνίας μεταξύ μας. Παράδειγμα ο Γιώργος ο Πολύδωρος που εδώ και δέκα μήνες βρίσκεται στη φυ-

λακή, έχει πάει σε έξι διαφορετικές φυλακές. Επίσης, από την αρχή της κράτησης μας τοποθετούμαστον σε ειδικές πτέρυγες κράτησης, που η πλειονότητά τους ήταν βιαστές και ρουφιάνοι. Προφανώς αυτό είχε σκοπό την ηθική μας εξόντωση.

Ξεκαθαρίζουμε ότι δεν ζητάμε καμία επιείκεια και κανένα δικαιώμα. Εχουμε πόλεμο ούτως ή άλλως. Απλά, εμείς εξαρχής δείχαμε τις προθέσεις μας και δεν κρυφτήκαμε. Αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Εσείς όχι, σε καμία περίπτωση. Φοβάστε να πείτε καταρχή ότι εκτελείτε χρέι πολιτικού στρατοδικείου, αλλά ψεύδεστε και για το ζήτημα των μεταγωγών. Αναρμόδια και η έδρα, αναρμόδιος και ο εισαγγελέας εκτελεστης ποινών. Τι γίνεται, τι συμβαίνει; Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω τι συμβαίνει. Προφανώς υπάρχουν πολιτικοί σχεδιασμοί. Τι φοβόσαστε να μας κρατήσετε δέκα μέρες στις φυλακές Κορυδαλλού; Τι φοβήθηκατε να καθήσουμε δέκα μέρες στον Κορυδαλλό; Ποιοι σχεδιασμοί υπάρχουν; Εντολή ποιος έδωσε; Η Αντιτρομοκρατική μήπως έδωσε την εντολή; Ήρθε η ώρα και σεις ν' αναλάβετε τις ευθύνες σας».

«Πάντως το δικαστήριο δεν έδωσε

καμία εντολή», ήταν το πικρόχολο σχόλιο του προέδρου, που μάταια είχε προσπαθήσει προηγουμένως να διακόψει τον Μ. Νικολόπουλο. Ρώτησε, δε, τον κατηγορούμενο αν έχει γραπτή απάντηση του εισαγγελέα εκτέλεσης ποινών.

Εχουμε το γραπτό αίτημά μας, απάντησε ο Χρήστος Τσάκιλος, και πήραμε προφορικά την απάντηση από τη Διεύθυνση της φυλακής ότι ο εισαγγελέας δήλωσε αναρμόδιος και υπέδειξε ως αρμόδιους εσάς. Αν το ζήτημα που θέτετε εσέίς, συνέχισε, είναι να έχουμε γραπτή απάντηση, θα ζητήσουμε από τη φυλακή να έρθει γραπτώς η απάντηση. «Δεν ζητάω εγώ γραπτή απάντηση, έσπευσε να τεί προέδρος, κλείνοντας άρον-άρον τη συζήτηση που ο ίδιος ξεκίνησε, αφισφιθώντας την ειλικρίνεια των όσων υποστήριζαν οι κατηγορούμενοι!»

Στη συνέχεια, οι συνηγόροι ζήτησαν ολιγόμερη διακοπή, προκειμένου να μπορέσουν να επικοινωνήσουν με τους εντολείς τους και να σχεδιάσουν την υπεράσπισή τους. Ο εισαγγελέας έσπευσε αμέσως να κάνει δεκτό το αίτημα. Και ο πρόεδρος, με απολογητικό ύφος, ρώτησε δυο-τρεις φορές συνηγόρους και κατηγορούμενους αν τους αρκεί ο χρόνος της διακοπής και διέκοψε για τη Δευτέρα 16 Γενάρη.

«οδηγεί» τον Καθάριο σε νέες ψευτιές. Ο Καθάριος υποστηρίζει ότι στη συγκριτική έκθεση που έκαναν όλοι οι «επιστήμονες» της Ασφάλειας εξέτασαν μόνο πλήρη προφίλ βιολογικού υλικού. Η συνηγόρος του διαβάζει τη συγκριτική έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι τουλάχιστον τέσσερα από τα προφίλ είναι μερικά και όχι πλήρη. Αμέσως το γυρίζει και λέει ότι έβαλαν και μερικά προφίλ, αφού προηγουμένως έκαναν στατιστική επεξεργασία! Οταν η συνηγόρος του θυμίζει ότι πριν δύο λεπτά έλεγε ότι έξετασαν μόνο πλήρη προφίλ προφίλ, απαντά ότι «δεν μπορώ να θυμάμαι 50 εκθέσεις! Πριν, όμως ήταν κατηγορηματικός ότι έξετασαν μόνο πλήρη προφίλ!

Ο πρόεδρος, ο οποίος κατά δήλωσή του ήταν πολύ καλός στη βιολογία και έχει μεγάλο ενδιαφέρον για το θέμα, παρεμβαίνει κάποια στιγμή και λέει στη Μ. Δαλιάνη ότι κατάλαβε λάθος αυτό που υποστηρίζει ο Καθάριος, γι' αυτό να τον ξανακούσει προσεκτικά! Και τι αποδειχτεί; Οι προφίλ του Καθάριου, οι αιτίες της συγκριτικής έκθεσης, κάποια στιγμή και λέει στη Μ. Δαλιάνη ότι αναφέρεται στη συγκριτική έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι τουλάχιστον τέσσερα από τα προφίλ είναι μερικά και όχι πλήρη. Αμέσως το γυρίζει και λέει ότι έβαλαν και μερικά προφίλ, αφού προηγουμένως έκαναν στατιστική επεξεργασία, γιατί το DNA της συνηγόρος είναι μοναδικό! Η συνηγόρος, βέβαια, είχε καταλάβει πολύ καλά και ρωτούσε το αυτονότητο: αν χρειάζεται στατιστική επεξεργασία για ν' αποδειχτεί ότι δύο ίδια δείγματα ανήκουν στο ίδιο και όχι σε διαφορετικά άτομα, αυτό σημαίνει ότι αναγνωρίζουν την πιθανότητα λάθους, και γι' αυτό η συνηγόρος θα έπρεπε να γίνεται και στο ένα δείγμα. Το πιο προκλητικό είναι ότι στο τέλος κάθε έκθεσης γράφουν πως πάντοτε γίνεται στατιστική επεξεργασία για ν' αποδειχτεί ότι δύο ίδια DNA σημαίνει ότι ανήκουν στο ίδιο άτομο λόγω μο-

Νέος γύρος Βιτεσοπροβολών

ΨΥΧΙΚΗ ΟΔΥΝΗ ΗΘΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

13/1 *Skhizein* (2008) του Ζερμέι Κιλανέν
Εγώ ο Πιέρ Ριβέρ, που έσφραξα τη μπτέρα μου,
την αδερφή μου και τον αδερφό μου | 1976 | του Ρενέ Άλεβ

20/1 *Let There Be Light* (1946) του Τζον Χεύλαστον
Πολλά μπορούμε να κάνουμε | 2005 | του Σταύρου Φυλλάκη

27/1 *Family Life* (1971) του Κεν Λόουτς

πει, ότι άδικα χειροκρότησε αυθόρμητα ο κόσμος μ' αυτό που άκουσε;

Ο Καθάριος επιμένει ότι ο ίδιος έκανε στατιστική επεξεργασία, αλλά... δεν την κατέγραψε. Και η Μ. Δαλιάνη τον «αποτελειώνει», θυμίζοντας ότι την πρώτη μέρα απάντησε σε ερώτηση του εισαγγελέα, ότι ήταν αδύνατο να κάνουν στατιστική επεξεργασία στο θέμα της κληρονομικής συμβατότητας! Η συνηγόρος θυμόταν, ο Καθάριος δεν θυμόταν τι έδωσε πει, γιατί απλούστατα λέει συνέχεια ψέματα.

Θα αρκούσε και μόνο αυτό το περιστατικό από την πεν

Το ποδοσφαιρικό κονσέρτο του Ματίας Ζίντελαρ...

Η σήμη ξεκινάει τη νέα χρονιά με μια ποδοσφαιρική ιστορική αναδρομή που αναφέρεται σε μια πράξη αντίστασης και όχι με το σχολιασμό της άθλιας οικονομικής κατάστασης και της μιζέρης αγωνιστικής εικόνας του ελληνικού αθλητισμού. Σε μια εποχή που δύο δηλώνουμε εκτός των τειχών καλούμαστε να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό για να ανατρέψουμε την καπιταλιστική βαρβαρότητα, η ιστορία του Ματίας Ζίντελαρ (φωτό) και της προπολεμικής εθνικής ομάδας της Αυστρίας αποτελούν παραδείγμα προς μίμηση. Άλλωστε, χωρίς μνήμη δεν μπορούμε να έχουμε μέλλον.

Η εθνική ομάδα της Αυστρίας τα χρόνια μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο δεν έχει να επιδείξει κάποιες ιδιαίτερες διακρίσεις και δυστυχώς για την ποδοσφαιρική ιστορία η πολιτική ταύτιση της αυστριακής αστικής τάξης με τους ναζί έριξε ένα βαρύ πεπτό αποσιτητησης στη διαδρομή και το μεγαλείο της προπολεμικής αυστριακής ομάδας. Την ιστορία του Ματίας Ζίντελαρ ομολογώ ότι δεν την ήξερα και με ξάφνιασε ευχάριστα το σχετικό email που μου έστειλε ο σύντροφος Σπύρος.

Ο Ζίντελαρ ήταν ο ηγέτης της Εθνικής Αυστρίας και για πολλούς ο καλύτερος παίκτης στον κόσμο, πριν τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο. Η Wunderteam (ομάδα όνειρο) του Μεσοπολέμου ήταν η πρώτη εθνική ομάδα που άλλαξε τα δεδομένα στο ποδόσφαιρο. Την ακολούθησαν η Ουγγαρία του 1954, η Ολλανδία του 1974 και η Βραζιλία του 1982 (καμία από αυτές της ομάδες χάρμα δεν κατάφερε να πάρει τίτλο). Η ιστορία της συγκεκριμένης ομάδας και ειδικότερα του Ζίντελαρ έληξε άδοξα. Στα ημιτελικά του Παγκόσμιου Κυπέλλου του 1934 αποκλείστηκε με διαιτητικό όργιο από τη διοργανώτρια και μετέπειτα κάτοχο Ιταλία του Μουσολίνι (έχασε 1-0 στην παράταση), ενώ το 1938, ενώ πρετοιμαζόταν για το Μουντιάλ στη Γαλλία (ήταν το μεγαλύτερο φαβορί για την κατάκτηση του τίτλου), η Αυστρία προσαρτήθηκε από τους ναζί και έχασε το δικαίωμα να αγωνιστεί στην τελική φάση, αν και είχε προκριθεί.

Οι κορυφαίοι παίκτες της, Ζίντελαρ, Μπίντερ, Μπίκιν και Γερούσαλεμ, αρνήθηκαν να αγωνιστούν κάτω από τη γερμανική σημαία και επί της ουσίας η «ομάδα όνειρο» διαλύθηκε. Οι Γερμανοί, γνωρίζοντας ότι με τον Ζίντελαρ αυξάνουν τις πιθανότητές τους να κατακτήσουν τον τίτλο στη Γαλλία, προσπάθησαν να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

«εξαγορά-σουν», τάζο-ντάς του δόξα,

χρήμα και κρατικά αξιώματα, χωρίς όμως να τα καταφέρουν, με αποτέλεσμα ο τίτλος να πάει για δεύτερη συνεχόμενη διοργάνωση στην Ιταλία. Η

δώσουν ένα καλό μάθημα στους ναζί, τσαλακώνοντας την επικοινωνιακή τους εικόνα.

απέλπιδα προσπάθεια των ναζί για «ποδοσφαιρική προσάρτηση» της Αυστρίας έγινε στις αρχές του 1939, με τη διοργάνωση ενός φλικού αγώνα των εθνικών ομάδων Γερμανίας και Αυστρίας. Η «συμφωνία» ανάγκεσα στις δύο πλευρές, ήταν ο αγώνας να λήξει 1-1, όμως ο Ζίντελαρ και οι συμπαίκτες του δεν τήρησαν τη συμφωνία. Γ' αυτούς η αναμέτρηση ήταν μια ευκαιρία να βγάλουν από πάνω τους την ταπείνωση και την καταπίεση του ποδοσφαιρικού κον-

στον αγώνα που έγινε στη Βιέννη ο 34χρονος επιθετικός άνοιξε το σκόρο, αφού πρώτα ξεφτίλισε ολόκληρη την γερμανική αμυντική γραμμή, ενώ λίγο πριν τη λήξη, έκανε ό,τι ήθελε τους αντιπάλους και έδωσε ασύρτιτο στο συμπαίκτη του Καρλ Σέτα για να γίνει το τελικό 2-0. Οι δύο τους πίγιαν και στάθηκαν προκλητικά, γελώντας, μπροστά από τους γερμανούς επιστήμους, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο Χίτλερ. Δυο μήνες μετά το τελευταίο του ποδοσφαιρικό κον-

σέρτο, ο Ματίας Ζίντελαρ βρέθηκε νεκρός στο διαμέρισμά του στη Βιέννη, εξαιτίας διαρροής γκαζιού, όπως αναφέρει το επίσημο πιστοποιητικό. Στην κηδεία του, παρά την απαγόρευση που είχαν εικόνες οι ναζί παραβρέθηκαν περισσότεροι από 65.000 Αυστριακοί, για ν' αποδώσουν φόρο τιμής στον μεγαλύτερο ποδοσφαιριστή της χώρας τους, που ταυτόχρονα έγινε και ένα σύμβολο αντίστασης στο ναζισμό.

Εκτός όμως από ιστορική αξία, το παραδείγμα και η στάση ζωής του Ματίας Ζίντελαρ έχουν όμεση σχέση και αποτελούν μπούσουλα για την εποχή μας, για όλους όσοι, κόντρα στις σειρήνες της εποχής, έχουμε επιλέξει, αντί για την πρωτική μας οικονομική και κοινωνική «καταξίωση», να αγωνιζόμαστε για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και για μια κοινωνία στην οποία δεν θα υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Την περασμένη Κυριακή, στον αγώνα της ομάδας τους κόντρα στην Κέρκυρα, οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού έστειλαν μήνυμα αλληλεγγύης προς τους απεργούς του Alter και της Χαλιψούργιας που αγωνίζονται για το δικαίωμα στη δουλειά. Την επόμενη μέρα, η φωτογραφία υπήρχε σε μικρό μέγεθος σε όλες τις σχεδόν της αθλητικές εφημερίδες και παρά τις ενστάσεις που μπορεί να έχουν κάποιοι για το πώς συμβαδίζουν η αλληλεγγύη προς τους απεργούς και τους κοινωνικούς αγώνες με την υποστήριξη μιας ανώνυμης ποδοσφαιρικής επιχείρησης, είναι σίγουρο ότι έβαλε ένα μικρό λιθαράκι στη δημοσιοποίηση ενός θέματος που τα επίσημα MME φροντίζουν να το έχουν συνεχώς «θαμμένο», για προφανείς λόγους. Η πρωτοβουλία των οπαδών του Παναθηναϊκού ήταν αναμφίβολα θετική, όμως δεν έχουν είναι η πρώτη, αφού είχαν προη-

γηθεί οι οπαδοί του Εργοτέλη (την τελευταία αγωνιστική του 2011, πριν τη διακοπή του πρωταθλήματος) και ακολούθησαν η διοίκηση και οι οπαδοί του Πανιώνιου.

Τα δύο αυτά περιστατικά δεν πήραν την ανάλογη δημοσιότητα, με αποτέλεσμα όσοι δεν έχουν όμεση εμπλοκή με τα ποδοσφαιρικά δρώμενα να σχηματίσουν την εντύπωση ότι οι οπαδοί του Παναθηναϊκού ήταν οι πρώτοι που εκδήλωσαν την συμπαράστασή τους στους απεργούς. Η στήλη σε προηγούμενο φύλλο είχε αναφέρει στο πανό των οπαδών του Εργοτέλη (υπήρχε και η σχετική φωτογραφία) και προσπάθησε να βρει φωτογραφία από την Νέα Σμύρνη χωρίς όμως να τα καταφέρει. Το αναφέρουμε, επειδή δεν θέλουμε να αδικήσουμε τους Πανιώνιους που προηγήθηκαν των Παναθηναϊκών.

■ ΑΛΙΝΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Τα κορίτσια της βροχής

Με το ντοκιμαντέρ αυτό, που αναφέρεται στα πάθη των γυναικών κατά τη διάρκεια της Χούντας, ολοκληρώνεται η τριλογία της Αλίντας Δημητρίου για τη συμμετοχή των γυναικών στους λαϊκούς αγώνες της Ελλάδας στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Τα προηγούμενα ντοκιμαντέρ ήταν το «Πουλιά στο Βάλτο» (2008) για τις γυναίκες στην Κατοχή και την Αντίσταση και το «Η ζωή στους βράχους» (2009) για τις γυναίκες του ΔΣΕ και της εξορίας, θέματα τα οποία ελάχιστοι έχουν αγγίξει.

Σ' αυτή την ταινία παρακολουθούμε τις μαρτυρίες 50 γυναικών για τους λόγους που ενεπλάκησαν με το κίνημα τότε, γι' αυτά που τράβηξαν και για τα συναισθήματά τους απένοντι σ' εκείνες τις εμπειρίες τους. Φρικτά βασανιστήρια, έντονος ψυχολογικού πόλεμος και καθημερινός αγώνας για επιβίωση και αξιοπρέπεια ήταν αυτά που είχαν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες που διώχθηκαν επί Χούντας. Παρ' όλα όσα πέρασαν, όπως οι ίδιες δηλώνουν, εάν γύριζε ο χρόνος πίσω, απένονταν, ήταν έκαναν.

Και σε αυτό το ντοκιμαντέρ, η Δημητρίου έριξε όλο το βάρος στην καταγραφή των μαρτυριών, με τρόπο εντελώς γυμνό από οποιοδήποτε αισθητικό τέχνασμα, γιατί είναι τόσο δυνατό το περιεχόμενό τους που οπιδήποτε πρόσθετο έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

■ ΜΠΕΛΑ ΤΑΡ Κολαστήριο

Γυρισμένο το 1988, το «Κολαστήριο» παίζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Ο Μπέλα Ταρ είναι ένας πολυβραβευμένος σκηνοθέτης και η συγκεκριμένη ταινία έχει διακριθεί. Η υπόθεση είναι πολύ απλή και μάλλον δευτερεύουσας σημασίας για την ταινία. Ενας άντρας μονοχικός, ερωτευμένος με μια τραγουδίστρια παντρέμενή, μπλέκει το σύζυγό της σε μια υπόθεση λαθρεμπορίου προκειμένου να μείνει μαζί της.

Ο Μπέλα Ταρ είναι γνωστός για τις άφογες αισθητικές εικόνες του, για το κλίμα που δημιουργεί στις ταινίες του, για τους διαφορετικούς κόσμους που αναπαριστά. Πρόκειται για έναν τυπικό φορματιστή. Και αυτή η ταινία έχει ιδιαίτερο κλίμα, πολύ ωραίες εικόνες, όλ' αυτά όμως είναι χωρίς περιεχόμενο, γεγονός που καθιστά την ταινία κουραστική. Ο ίδιος έχει δηλώσει πως οι ταινίες του δεν έχουν σκοπό να συμβολίσουν τίποτα απολύτως.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

F. REM

Είμεθα όλοι νευρωπαίοι

«You take my life, when you take the means whereby I live» (Μου παίρνεις τη ζωή, όταν, μου παίρνεις τα μέσα που μ' αυτά ζω), Shakespear - Ο έμπορος της Βενετίας, πράξη 4η, σκηνή 1η (Περί αστέγων, ανεργίας, δολοφονίας και άλλων πλείστων δαιμονίων του καπιταλισμού).

Μετά το προκλητικό συμπόσιο του, ο κόσμος σας αναπαύεται; Ας αφήσουμε τα σκουπίδια στην αντιδραστική τους σιέστα/ καθώς ευχόμαστε στα κρυφά την επιστροφή του Μαρά/ και των πυωδών φαγόνυρων του; Ενώ στις γηλόλουστες παραλίες σας κάνει ηλιοθεραπεία/ η πανούκλα του μαυρίσματός σας/, μέσα στο σκοτάδι κινέται αργά/ η υποβόσκουσα επανάσταση; Για ν' ακουστεί και πάλι η ξεκάθαρη φωνή του Σεν Ζυστ/ για ν' απαιτήσει τα κεφάλια σας/ ώστε επιτέλους οι δήμιοι να τα «ξεκολλήσουν». Για να ξανανέψουν οι «ξεβράκωτοι» στα φωμπούργκ/ και να καρφώσουν τα όμορφα χοντροκέφαλά σας/ πάνω σε μια λόγχη/ Για να βγουν, από τα νεκροταφεία/ κι απ' τους μαζικούς τάφους που πετάξατε τα κορμιά τους/, οι παλιοί μας ήρωες, αυτοί του έτους 2/, και οι πατεράδες μας οι κομμουνάροι/, για να καταχαρούν τοσακίζοντας τις μασέλες σας. (Ζαν-Μάρκ Ρουγιάν, Μασσαλία, 8-3-2008, Φυλακή Μπιωμέτ)

◆ «Είναι η ίδια η φύση του μικροαστού ριζοσπάστη η ριζοσπαστίζοντα διανούμενου, που τον σπρώχνει να βλέπει τις "υλικές πλευρές του κινήματος" κι όχι το μέλλον του, μέλλον που εκφράζεται μέσα στη θεωρητική και προγραμματική δουλειά, που παρακολουθεί με ένα "μεσοπανεπικό" θαυμασμό την άνοδο του αυθόρυμπου κινήματος, που εκστασιάζεται μέσα σ' αυτή την άνοδο και εν μέρει συμμετέχει σ' αυτή, αλλά πέφτει σε "χειμεριά νάρκη" σε συνθήκες πτώσης του αυθόρυμπου, αναμένοντας την επόμενη άνοδο». (Π. Γ., 1991).

◆ Μετά τη λαϊκή έξουσία (με τα αλεξισφαιρά τζάμια) τώρα και «προοδευτική κυβέρνηση» (Ριζοσπάστης, 6-12-12). Και ποιοι οι σύμμαχοι, if you please? (Μιας και το 1981 ακούσαμε το «θέλουμε κυβέρνηση δημοκρατική» και διαβάσαμε στο Ριζοσπάστη για το «άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων»....).

◆ Καθόλου έκπληξη το τύπωμα του περιοδικού ΤΙΒΙ (Γιαννίκος) από την Τυποεκδοτική [όλα τα καθάριμα δουλεύουν (= κάνουνε μπτίνες μαζί...].

◆ Περί «αγανακτισμένων ανταλλαγών»: «Οπως κάθε άλλη θεωρία, έτσι και η θεωρία του κ. Μπραίν βρήκε τους οπαδούς της, που ξεγελάστηκαν από τα φαινόμενα. Ιδρυσαν στο Λονδί-

νο, στο Σέρφηλντ, στο Ληντζ και σε άλλες πολλές πολιτείες της Αγγλίας, αγορές δίκαιης ανταλλαγής εργασίας (equitable-labor-exchange-bazaars). Οι αγορές αυτές, αφού απορρόφησαν σημαντικά κεφάλαια, χρεωκόπησαν σκανδαλώδικα». (Μαρξ-Αθλιότητα της φιλοσοφίας, Εφαρμογή του νόμου των αναλογιών της αξίας, Α' Το χρήμα).

◆ Βρε bus και πούλησαν κάνα Airtbus;

◆ Βαθιά υνχτωμένοι όσοι εξαίρουν τα «αντικειμενικά» ντοκιμαντέρ του BBC για την Ιρλανδία και το IRA...

◆ «Αποκαλούμε διάφορους ανθρώπους αντισημίτες, είναι ένα κόλπο που πάντα χρησιμοποιούμε». (Shulamit Aloni, υπουργός του Ισραήλ, Democracy Now, συνέντευξη Amy Grudman, αναμετάδοση gilad.co.uk, 31.12.11).

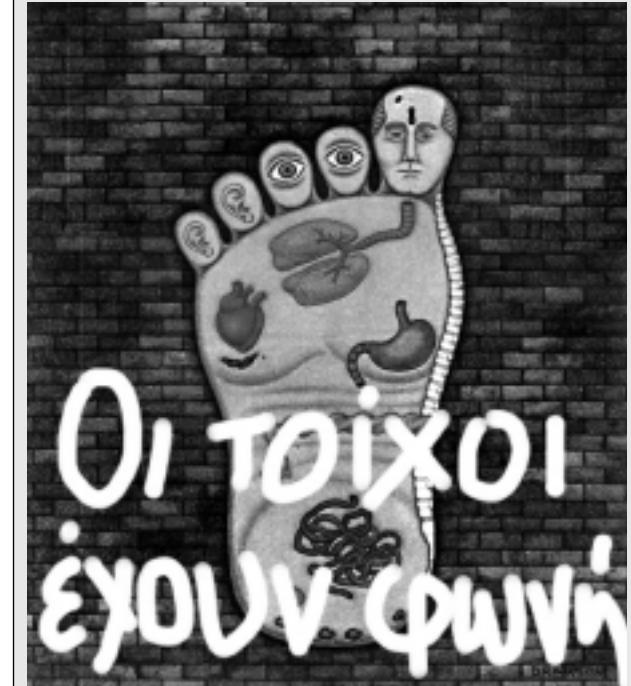
◆ Ριζοσπάστης, 28-12-11 : «Εκλογές τώρα... Μπτορούν να φέρουν ένα σημαντικό στοιχείο... Άλλα αυτό που θα τραντάξει, θα τρομάξει την ΕΕ και θα δημιουργήσει αντίθερο... είναι το εκλογικό ποσοστό του ΚΚΕ». Κανονική χλαπάτα στους εργάτες της Χαλύβουργίας.

◆ Περί ληστείας (και κοινωνικής ληστείας): «Προγραμματικά αστείος είναι ο κ. Μπραϊτά που φωνάζεται ότι οι αρχαίοι Έλληνες και

Ρωμαίοι ζύσαν μόνο από τη ληγούσα, στοίχημα συνέχεια. Οταν όμως αιώνες συνέχεια ζει κανένας από τη ληστεία, πρέπει να υπάρχει κάτι για να το ληστεύει ή το αντικείμενο της ληστείας πρέπει να αναπαράγεται διαρκώς. Φαίνεται λοιπόν ότι και οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι είχαν το δικό τους προτερές της παραγωγής, επομένως μιαν οικονομία, που αποτελεσε την υλική βάση του κόσμου τους, ακριβώς όπως η αστική οικονομία αποτελεί την υλική βάση του σημερινού κόσμου. Ή μήπως ο Μπτοριά έχει τη γνώμη ότι ένας τρόπος παραγωγής που στηρίζεται στην εργασία των δουλών, στηρίζεται σε ένα σύστημα ληστείας; Αν είναι έτσι, πατάει σε επικίνδυνο έδαφος». (Το Κεφάλαιο - Κεφ. Πρώτο: Το εμπόρευμα). Οχι ότι θα κλάψουμε όταν γίνεται ληστεία τράπεζας...

◆ Και μην ξεχνάμε: χρονιά Ολυμπιακών Αγώνων και «ευγενούς άμιλλας» (παλαιόθεν): «...ο Αρραχίων έχει κερδίσει δύο ολυμπιακές νίκες πριν από την 54η ολυμπιάδα και μια τρίτη κατά την 54η, την οποία οφείλει στην κρίση των ελλανοδικών, αλλά και στην προσωπική του ικανότητα. Καθώς δηλ. αντιμετώπιζε για τον κότινο της νίκης τον τελευταίο ανταγωνιστή του, εκείνος, όποιος κι αν ήταν, πρόλαβε κι ζέωσε με τα πόδια του τον Αρραχίωνα, ενώ έσφιγγε με τα χέ-

ρια το λαιμό του. Ο Αρραχίων έσπασε ένα δάχτυλο του αντίπαλου του. Ετσι ταυτόχρονα ο Αρραχίων ξεψύχησε πνιγμένος, ενώ ο αντίπαλός του λιποθύμησε από το πόνο... Ο ανταγωνιστής (του Επιδάμνου πυγμάχου Κρεύγα) παρέβη τα συμφωνημένα μεταξύ τους: επειδή πλησίαζε να σκοτεινάζει... συμφωνητήσαν ενώπιον όλων να καταφέρει ο καθένας με τη σειρά στον αντίπαλο το χτύπημα. Την εποχή εκείνη οι πυγμάχοι δεν φορούσαν ακόμη σκληρούς μάντες στους καρπούς των χεριών τους. Πυγμαχώσαν ακόμα με τις "μειλίχες", δεμένες γύρω από τις χούφτες των χεριών, ώστε τα δάχτυλα να μένουν απέξω. Οι μειλίχες γίνονταν από λουρίδες μαλακού βοδινού δέρματος λεπτές... Ο Κρεύγας χτύπησε τότε το Δαμόδενο στο κεφάλι. Ο Δαμόδενος, με τη σειρά του ζήτησε από τον Κρεύγα να σηκώσει το χέρι και... του κατάφερε ένα πλήγμα κάτω από τα πλευρά, με τα δάχτυλα τεντωμένα ίσα. Τα νύχια του ήταν τόσο κοφτερά και το πλήγμα τόσο δυνατό, ώστε το χέρι πέρασε στο σώμα του αντίπαλου, άρπαξε τα σπλάχνα και τα απέσπασε τραβώντας τα έξω». (Παυσανία Αρκαδικά, κεφ.40). So much with gentlemen's competition... Βασιλής

◆ Ο αιώνας των επαναστάσεων πέθανε – Ζήτω ο αιώνας των εξεγέρσεων – ΙΑ, Αργεντινή, Παρίσι, Οσαχάκα, Αθήνα, Β. Αφρική, Λονδίνο... – Όλα τώρα αρχίζουν (σύνθημα σε τοχό στο Παγκράτι με υπογραφή ένα αιστέρι)

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι πρώτη φορά βλέπουμε ύμνο στην ήττα. Κι αν ήταν ύμνος προς τον ηρωισμό των ηττημένων, σαν τους πάμπολλους ύμνους που γράφτηκαν για τη δόξα των ηττημένων ανταρτών του ΔΣΕ, δεν θα είχαμε φυσικά καμιά αντίρρηση. Ομως εδώ έχουμε ύμνο στην ήττα ως πολιτική επιλογή. Ή, για να διεισδύσουμε λίγο πιο βαθιά, έχουμε μετατροπή της εξεγέρσης σε lifestyle. Με την καλή έννοια, βέβαια, αλλά σήμερα σε lifestyle. Δεν ογνιζόμαστε για να νικήσουμε, ογνιζόμαστε επειδή πρέπει να ζήσουμε ογνιζόμενοι! Γ' αυτό και ο συνθηματογράφος αντιδιαστέλει τις επαναστάσεις στις εξεγέρσεις. Η νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης δεν φαίνεται να τον συγκινεί. Μάλλον θα προτιμούσε να μη νικούσε. Αντίθετα, τον συγκλονίζει η χαοτική εξέγερση του Λος Αντζελες, που μπορεί να συγκλόνισε την Αμερική, αλλά δεν είχε καμιά συνέχεια. Ο Δεκέμβρης του 2008 στην Ελλάδα, που «ξατηρίστηκε» χωρίς καν να προλάβει να αποκρυσταλλώσει κάποια αιτήματα. Οι εξεγέρσεις στη Βόρεια Αφρική που χρησιμοποιήθηκαν ως καύσιμη ύλη για αλλαγή στη διοχειρίστη της ίδιας έξουσίας. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι εμείς δεν υποτιμήσαμε καμιά από τις εξεγέρσεις που αναγράφονται στο σύνθημα (την Αλβανία του 1997 έχασε ν' αναφέρει ο συνθηματογράφος). Ούτε θα υποτιμήσουμε καμιά από τις πολλές εξεγέρσεις που θα γίνουν στο μέλλον (το όχι και τόσο μακρινό μέλλον). Πάντα έτσι άνοιγε το κοινωνικό κίνημα το δρόμο προς την απελευθέρωσή του. Αυθόρημητα, τυφλά, στοιχειωτικά, ψάχνοντας στο σκοτάδι, πολεμώντας τις περισσότερες φορές κάτω από ξένες σημαίες, χωρίς να το ξέρει. Θεωρούμε, όμως, ντροπή να γίνεται αυτή η αντιπαράθεση. Αποκολλύπτει άνθρωπο πολιτικά αστοχείωτα (ας μη συγχωρεθεί η έκφραση), που δεν έχει διδοχτεί τίποτα από την Ιστορία και –το χειρότερο– δεν θελει να διδοχτεί. Δεν εννοεί να καταλάβει ότι η εξεγέρση αποκτά νόημα όταν διεκδικεί την έξουσία.

◆ Μην ανοίγετε τη πόρτα σε αγνώστους – Κυκλοφορώντες ληστές και δολοφόνοι – Θα μας σκοτώσουν δλους για να κλέψουν – Ενημερωθείτε από τα ΜΜΕ – Εκ της διαχειρήσεως (αφιεύτα σε είσοδο πολυκατοικίας)

Ο διαχειριστής-στρατηγός έχει βάλει και την υπογραφή του φαρδιά-πλατιά κάτω από την ημερήσια διαταγή. Προφανώς για να δώσει κύρος στη διαταγή. Αν διέθετε και σφραγίδα θα την έβαζε και αυτή, γι' ακόμα περισσότερο κύρος. Οι υπόλοιποι ένοικοι της πολυκατοικίας πρέπει να αισθανθούν τον ίδιο τρόπο με το διοχειριστή. Να φοβούνται ακόμα και τη σκιά τους. Να κλειδαμπταρώνται στα σπίτια τους. Ενας ψυχολόγος μάλλον θα σκιτσάριζε ένα ενδιαφέρον προφίλ του ανθρώπου που

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Στόχος η «Κινεζοποίηση»

Τι λατρεία κι αυτή των καπιταλιστών! Λατρεία για τους εργαζόμενους! Μέλι στάζει το στόμα τους. Από τον Δασκαλόπουλο των βιομηχάνων μέχρι τον Ασημακόπουλο των γεσεβέδων. Α, όλα κι όλα, αυτοί σέβονται την υπογραφή τους στην ΕΓΣΣΕ, αυτοί δεν θέλουν την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού και πάει λέγοντας. «Οι συνδικαλιστές γνωρίζουν ότι έχουμε κοινά συμφέροντα», έλεγε την περασμένη Δευτέρα ο Δασκαλόπουλος, ξέροντας σε ποιους απευθύνεται. Στα πουλημένα τομάρια της ΓΣΕΕ, που περιμέναν με τα ντοσιέ υπό μάλης να ξεκινήσουν τον «κοινωνικό διάλογο». «Περιμένουμε τη ΓΣΕΕ στο τραπέζι του διαλόγου»—συνέχισε ο Δασκαλόπουλος—«για να αποδείξουμε ότι μπορούμε μόνοι μας, αντί να περιμένουμε παθητικά να μας επιβληθούν απ' εξω αποφάσεις». Το είχε πει και ο Κουτρουμάνης πριν λίγο καιρό, με ύφος... Ντον Κορλεόνε («θα του κάνω μια προσφορά που δε θα μπορεί να την αρνηθεί»): «Το καλύτερο για όλους είναι να υπάρξει συμφωνία στο μισθολογικό ζήτημα!»

Το μήνυμα ήταν σαφές: αν δεν αποφασίσουμε μόνοι μας, θα μας τα επιβάλλει η τρόικα, αναγκάζοντας την κυβέρνηση να βγάλει Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Το είπε, άλλωστε, και ο Παπαδόμης: πρέπει με κάθε τρόπο να ρίξουμε το εργατικό «κόστος» για ν' αυξήσουμε την «ανταγωνιστικότητα» της ελληνικής οικονομίας. Οταν ωρατήθηκε αν είναι στις σκέψεις της κυβέρνησης να προχωρήσει σε νομοθετική πρωτοβουλία «σε περίπτωση που δεν πετύχει ο κοινωνικός διάλογος», ο Παπαδόμης είπε: «Δεν θα απαντήσω σε αυτήν την ερώτηση, πριν ολοκληρωθεί ο κοινωνικός διάλογος (...). Οταν ολοκληρωθούν οι σχετικές διαπραγματεύσεις, η κυβέρνηση θα αποφασίσει τι θα κάνει». Μια μέρα μετά στο δελτίο ειδήσεων του Mega (πού αλλού), ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Π. Κοιψής το είπε πιο καθαρά: «Θα πάρουμε τα συμπεράσματα του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και θα διαμορφώσουμε ένα πα-

να ολοκληρωθεί ο «κοινωνικός διάλογος», ενώ το ίδιο θα κάνει και η τρόικα. Δεν παρέλειπαν, όμως, οι ίδιες κυβερνητικές «πηγές» να δηλώνουν ότι στον «κοινωνικό διάλογο» θα τεθούν τα πάντα: η μείωση του κατώτερου μισθού, η κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, η κατάργηση των ωριμάσεων (τριετίες), η μείωση της μισθολογικής δαπάνης στις ΔΕΚΟ. Και σημείωναν με νόημα οι «πηγές», ότι η κυβέρνηση δεν δεσμεύεται για το πάντα που πράξει στον μισθού συμφωνία ΓΣΕΕ – καπιταλιστικών οργανώσεων, διότι το ζήτημα της «ανταγωνιστικότητας» είναι φλέγον για την επιβίωση της ελληνικής οικονομίας και την εκκίνηση της ανάκομψης. «Δεν λειτουργούμε σε κλειστή γυάλα, υπάρχουν χώρες σε Ανατολή και Δύση που παράγουν ποιοτικά προϊόντα με χαμηλότερα κόστη».

Την περασμένη Τρίτη, σε συνάντηση με δημοσιογράφους, το είπε και ο ίδιος ο Παπαδόμης, με εκείνο το ύφος της συγανοπαπαδίας που κουτσουμπολεύει ψιθυριστά στο γυναικωνίτη της εκκλησίας. Οταν ωρατήθηκε αν είναι στις σκέψεις της κυβέρνησης να προχωρήσει σε νομοθετική πρωτοβουλία «σε περίπτωση που δεν πετύχει ο κοινωνικός διάλογος», ο Παπαδόμης είπε: «Δεν θα απαντήσω σε αυτήν την ερώτηση, πριν ολοκληρωθεί ο κοινωνικός διάλογος (...). Οταν ολοκληρωθούν οι σχετικές διαπραγματεύσεις, η κυβέρνηση θα αποφασίσει τι θα κάνει». Μια μέρα μετά στο δελτίο ειδήσεων του Mega (πού αλλού), ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Π. Κοιψής το είπε πιο καθαρά: «Θα πάρουμε τα συμπεράσματα του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και θα διαμορφώσουμε ένα πα-

κέτο που θα προστατεύει την ανταγωνιστικότητα». Και για να μην υπάρξει καμιά παρεξήγηση, έδωσε το στίγμα του «πακέτου» που θα ετοιμάσει η κυβέρνηση: «Υπάρχει έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και η κυβέρνηση θα καταλήξει σε λύσεις που θα ευνοήσουν την ανταγωνιστικότητα». Δεν παρέλειψε, δε, να τονίσει, ότι ο «κοινωνικός διάλογος» πρέπει να ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη Γενάρη.

Οπως γράφουμε και στο editorial (σελίδα 6), σ' αυτή τη φάση σημασία έχει ν' αρχίσει να ξελόνεται το πουλόβερ. Ν' αρχίσει η κουβέντα για τη μείωση του εργατικού «κόστους». Εχουν ήδη συμφωνήσει, καταρχήν, για τη μείωση του μη μισθολογικού «κόστους», δηλαδή των ασφαλιστικών και λοιπών εισφορών των καπιταλιστών. Το συζητά και η ΓΣΕΕ! Το επόμενο βήμα θα είναι το τριετές πάγωμα μισθών, συμπεριλαμβανόμενης και της αύξησης που προβλέπει η ΕΓΣΣΕ από 1.7.2012. Δεν θα δυσκολευτεί η εργατοπατερία της ΓΣΕΕ να το δεχτεί και αυτό, με κάποια φευτορήτρα για το μελλον.

Θα σταματήσουν εκεί; Σε μερικές εβδομάδες θα ξέρουμε. Ενδεχομένως η τρόικα ν' απαιτήσει και άμεση μείωση του ελάχιστου μεροκάματου και μισθού, οπότε θα πρέπει να το επιβάλλει η συγκυβέρνηση με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου. Αυτό εύχεται, εμμέσως πλην σαφώς και η εργατοπατερία. Ο Ιωνάγοπουλος δεν διστάζει να επιταρέψει για τη συμβολή του σε συμφωνίες μείωσης μισθών. «Σπήριξα αποφασιστικά τους συναδέλφους στον ΟΤΕ που με σύμβαση μείωσαν τις αποδοχές τους κατά 13%. Τίποτα δεν είναι ταμπού - ούτε η μείωση της ΕΣ-

ΣΕ - όταν αυτή εδράζεται σε πραγματικά δεδομένα» (συνέντευξη στον Βήμα FM, την περισσότερη Τετάρτη). Στην ίδια συνέντευξη πέταξε και το μπαλάκι στη συγκυβέρνηση: «Καταρχήν τη θεωρούμε ακραία πράξη και κοινοβουλευτικά και συνταγματικά να επιβληθεί η κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού με νομοθετική πράξη. Αν νομίζει ότι μπορεί κι ότι έχει την αντοχή και τη συνοχή, αυτό το τριμερές σχήμα που στηρίζει την κυβέρνηση, να το κάνει, ας το κάνει».

Αν η συγκυβέρνηση εκφράσει τέτοια πρόθεση, τότε η εργατοπατερία είναι έτοιμη να προχωρήσει στο «σχέδιο Β», παρέα με τους καπιταλιστές. Στην ενσωμάτωση του 13ου και 14ου μισθού στους υπόλοιπους 12 μισθούς. Και τότε, θα έχουμε έναν «μεγάλο» κατώτερο μισθό, οπότε η μείωσή του θα προκύψει σαν ώριμο φρούτο. Άλλωστε, η μείωση του κατώτερου μισθού αποτελεί στόχο τους και για έναν πρόσθιτο λόγο. Για να ρίξουν διάφορα επιδόματα, που έχουν αναφορά στον κατώτερο μισθό, και πρώτα-πρώτα το επίδομα ανεργίας.

Στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου είναι η «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού. Αυτό σημαίνει μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης. Και του μισθού και του έμφεσου μισθού, που αφορά ασφάλιση, ανεργία κ.λπ. Αυτό γίνεται με διάφορους τρόπους. Ήδη έχουν γίνει πολλές ρυθμίσεις μείωσης των μισθών και των μεροκάματων. Τώρα, μπαίνουμε σε μια δεύτερη φάση, που δεν θα είναι η τελευταία. Θ' ακολουθήσουν και άλλες φάσεις. Η επίθεση θα είναι συνεχής και χωρίς σταματήμα, ανεξάρτητα από τα μέτρα κάθε φάσης.

Για νίκη ή για διαμαρτυρία;

Την ανάγκη για ενίσχυση της «περιφρούρωσης του αγώνα», επειδή «όσοι έρχονται εδώ, δεν έρχονται όλοι για το καλό μας», τόνισε ο πρόεδρος του σωματείου της Ελληνικής Χαλυβουργίας και στέλεχος του ΠΑΜΕ, στην τελευταία γενική συνέλευση του σωματείου.

Μετά από δυόμισι μήνες απεργίας, οι δυνάμεις του Περισσού «ανακαλύπτουν» εχθρούς που έρχονται με το προσωπείο του αλληλέγγυου. Ποιοι είναι αυτοί; Γιατί δεν τους κατονομάζουν; Και πώς ακριβώς πρωθυπουργική τους δράση; Μίπως προτείνοντας αγωνιστική αναβάθμιση, ώστε να βγει η απεργία από το τέλμα; Οταν δεν δίνεται εξήγηση, εκείνο που μένει είναι η καλλιέργεια ενός αδιόρατου φόβου στους απεργούς, που τους κάνει χειραγωγήσιμους από εκείνους που έχουν την καθοδήγηση της απεργίας.

Ποια ακριβώς είναι η αντίληψη αυτών των καθοδηγών; «Τη μεγαλύτερη βούθεια στον αγώνα μας, τη μεγαλύτερη πίεση σε εργοδοσία και κυβέρνηση προρεί να την κάνει η εργατική τάξη, μέσα στη εργοστάσια και στις επιχειρήσεις. Καλές οι ευχές, η συμπάθεια και τα μεγάλα λόγια, αλλά αν η εργοδοσία και η κυβέρνηση δεν νιώσουν την ανάστα μας σε κάθε εργοστάσιο και επιχείρηση δεν πρόκειται να κάνουν πίσω», τόνισε στην ίδια ομιλία του το στέλεχος του ΠΑΜΕ!

Πραγματικά εκπληκτική θέση. Δηλαδί, αν δεν υπάρξει απεργιακό κύμα σε όλα τα εργοστάσια, μ' άλλα λόγια αν δεν αρχίσει να τρίζει η εφαρμοζόμενη πολιτική, δεν υπάρχει περίπτωση να νικήσουν οι χαλυβουργοί! Από την πίσω πόρτα μπάζουν στην απεργία τη λογική του Περισσού, σύμφωνα με την οποία κανένας επιμέρους αγώνας δεν μπορεί να νικήσει, αν δεν αλλάξουν... οι πολιτικοί συσχετισμοί.

Γ' αυτό και η παναττική απεργία της 17ης Γενάρη, κάθε άλλο παρά σαν απεργία αλληλέγγυης στους απεργούς της Χαλυβουργίας προβάλλεται. Το μεν ΕΚΑ βάζει ανάκτα μια σειρά θέματα, το δε ΠΑΜΕ μιλά για το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής. Τάχα «πολιτικοποιεί» την αγώνα, όμως αυτή η πολιτικοποίηση δεν είναι παρά πισώπλατη μαχαιριά στον αγώνα των χαλυβουργών. Είναι η κλασική μέθοδος της εξαφάνισης του κύριου αιτίατος, μέσω της διάλυσής του μέσα σε μια θάλασσα γενικών αιτημάτων.

<